პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

№ 17 (11323)
სამშაბათი,
20
იანვარი
1959 წ.

ფასი 20 კაპ.

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК и ТК КП ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი მხურვალედ მიესალმება საქართველოს საბჭოთა მწერლების V ყრილობას და მისი სახით რესპუბლიკის ყველა მწერალს.

საქართველოს საბჭოთა მწერლების V ყრილობას

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი მხურვალედ მიესალმება საქართველოს საბჭოთა მწერლების V ყრილობას და მისი სახით რესპუბლიკის ყველა მწერალს.

საქართველოს საბჭოთა მწერლების V ყრილობა მიმდინარეობს ისტორიულ დღეებში, როცა მთელი საბჭოთა ხალხი დიდი პოლიტიკური და შრომითი აღმავლობით ეგებება მშობლიური კომუნისტური პარტიის XXI ყრილობას, რომელიც დასახავს სოციალისტური სახალხო მეურნეობისა და კულტურის შემდგომი მძლავრი აღმავლობის გრანდიოზულ ამოცანებს, დასაბამს მისცემს ახალ ისტორიულ პერიოდს — ჩვენს ქვეყანაში კომუნისტური საზოგადოების გაშლილი შშენებლობის პერიოდს.

საქართველოს საბჭოთა მწერლები მოწოდებულნი არიან აქტიური მონაწილეობა მიიღონ ამ დიდ შემოქმედებითს პროცესში, კიდევ უფრო დაუახლოვდნენ ხალხის ცხოვრებას, ღრმად ასახონ მისი გმირული ბრძოლა კომუნისტური მშენებლობის ამოცანების წარმატებით გადაჭრისათვის, აქტიურად დაეხმარონ პარტიას საბჭოთა ადამიანების კომუნისტური სულისკვეთებით აღზრდაში.

შვიდწლედი, რომლის დაწყება აღინიშნა საბჭოთა ხალხის ახალი ისტორიული გამარჯვებით— კოსმოსური რაკეტის გაშვებით — შესანიშნავ თემებს აძლევს ჩვენს ლიტერატურას, რომლის ერთ-ერთი საუკეთესო თვისება ის არის, რომ იგი ყოველთვის შთაგონებული იყო საბჭოთა სინამდვილის რევოლუციურ-გარდამქმნელი პათოსით, მჭიდროდ იყო დაკავშირებული საბჭოთა ხალხის ცხოვრებასთან, მის გმირულ ბრძოლასთან ნათელი მომავლისათვის.

ჭეშმარიტად დიდია საბჭოთა ლიტერატურის წარმატებანი. ეს წარმატებანი მოპოვებულია კომუნისტური პარტიის მუდმივი ზრუნვისა და ხელმძღვანელობის შედეგად. ამის მკაფიო მაგალითია ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის გამოსვლები ლიტერატურისა და ხელოვნების საკითხებზე, რასაც მხურვალედ გამოეხმაურნენ ჩვენი მწერლები, ხელოვნების მუშაკები.

ცნობილი პარტიული დოკუმენტი — „ხალხის ცხოვრებასთან ლიტერატურისა და ხელოვნების მჭიდრო კავშირისათვის“ — ეხება ლიტერატურისა და ხელოვნების უმნიშვნელოვანეს პრობლემებს, სახავს ლიტერატურის განვითარების მთავარ გზს.

საბჭოთა ლიტერატურის ძალას წარმოადგენს მისი პარტიულობა, მაღალი იდეურობა. საბჭოთა ლიტერატურა, რომელიც ხალხის უაღრესად ერთგულია და მას ემსახურება, არ შეიძლება აქტიურად არ მონაწილეობდეს კომუნისტური პარტიის პოლიტიკის განხორციელებაში, რომელიც გამოხატავს საბჭოთა საზოგადოების სასიცოცხლო ინტერესებს.

ქართველი მწერლები მთელი საბჭოთა ლიტერატურის ერთ-ერთ მოწინავე, ნიჭიერ რაზმს წარმოადგენენ. საქართველოში ნაყოფიერად მუშაობენ რუსი, სომეხი, აფხაზი, ოსი და სხვა მწერლები.

ქართველ მწერლებს აქვთ დიდი შემოქმედებითი შესაძლებლობანი. ეს საფუძველს გვაძლევს წავუყენოთ მათ კიდევ უფრო დიდი მოთხოვნები, უფრო გაბედულად გამოვააშკარაოთ არსებული ნაკლოვანებანი და დავსახოთ მათი გამოსწორების გზები.

თუ ქართველ მწერალთა პროდუქციას შევაფასებთ იმ წარმატებათა სიმაღლიდან, რომლებიც მოიპოვეს რესპუბლიკის მშრომელებმა და, განსაკუთრებით, იმ ჭეშმარიტად გრანდიოზული პერსპექტივების თვალსაზრისით, რომლებსაც სახავს ახალი შვიდწლიანი გეგმა, ცხადი გახდება, რომ ჩვენი ლიტერატურა ჯერ კიდევ ჩამორჩება საბჭოთა სინამდვილის განვითარების გიგანტურ ტემპს.

ხალხი მოელის მწერლებისაგან მაღალმხატვრულ ნაწარმოებებს იმ შესანიშნავი ადამიანების შესახებ, რომლებიც თავდადებით, მაღალი საზოგადოებრივი შეგნებულობით შრომობენ ჩვენს ქვეყანაში. მოელის ნაწარმოებებს, რომლებიც ასახავენ მუშათა კლასის, კოლმეურნე გლეხობის, საბჭოთა ინტელიგენციის ცხოვრებას, შვიდწლედის გმირებს, მათს სახელოვან შრომას. ეს ჩვენი მწერლების საპატიო ამოცანაა.

განსაკუთრებული ყურადღებისა და ზრუნვის საგანი უნდა გახდეს ახალგაზრდა მწერალთა შემოქმედება. ახალგაზრდობა ჩვენი ლიტერატურის, მთელი ჩვენი ხალხის მომავალია. საჭიროა მუდამ ვმუშაობდეთ მასთან, მამობრივად ვზრუნავდეთ მისი აღზრდისა და გამოწრთობისათვის.

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი გამოთქვამს ღრმა რწმენას, რომ ქართველი მწერლები, ისევე როგორც ყოველთვის, კვლავაც გაამართლებენ პარტიისა და ხალხის დიდ ნდობას და მომძე რესპუბლიკების მწერლებთან ერთად კიდევ უფრო აქტიურად იბრძოლებენ საბჭოთა ლიტერატურის იდეური სიწმინდისათვის, მხატვრული ოსტატობისათვის, ზედმიწევნით დაეუფლებიან სოციალისტური რეალიზმის მეთოდს და შექმნიან კომუნიზმის მშენებლობის ეპოქის შესაფერ ნაწარმოებებს.

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი.

გაიხსნა საქართველოს მწერალთა მეხუთე ყრილობა

19 იანვარს დღის 12 საათზე საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს სხდომათა დარბაზში გაიხსნა საქართველოს საბჭოთა მწერლების V ყრილობა. დარბაზში შეიკრიბნენ. ყრილობის დელეგატები და მრავალი სტუმარი — ქალაქის საწარმოთა მოწინავე მუშები, პარტიული, საბჭოთა მუშაკები, მეცნიერები, ხელოვნების მოღვაწეები, სტუდენტები, საბჭოთა არმიის მეომრები. ყრილობის მუშაობაში მონაწილეობის მისაღებად ჩამოვიდნენ მოსკოვის, ლენინგრადის, აზერბაიჯანის, სომხეთისა და სხვა მოკავშირე რესპუბლიკების ლიტერატურულ ორგანიზაციათა წარმომადგენლები.

მთავრობის ლოჟებში არიან ამხანაგები **ვ. პ. მჟავანაძე, გ. დ. ჯავახიშვილი, მ. დ. ჩუბინიძე, ი. ს. დოლიძე, მ. მ. ლელაშვილი, ა. ნ. ინაური, გ. ა. გეგეშიძე.**

საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის პირველი მდივანი პოეტი **ი. აბაშიძე** ყრილობას გახსნილად აცხადებს.

ირჩევენ ყრილობის პრეზიდიუმს, სამდივნოს, სამანდატო და სარედაქციო კომისიებს.

ყრილობის მონაწილენი ერთსულოვნად ირჩევენ ყრილობის საპატიო პრეზიდიუმში საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმს.

სიტყვა ეძლევა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმის წევრობის კანდიდატს, საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველ მდივანს **ვ. პ. მჟავანაძეს.** იგი კითხულობს საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის მისალმებას საქართველოს საბჭოთა მწერლების მეხუთე ყრილობისადმი. დარბაზი დიდი უურადღებით ისმენს მისალმების გულთბილ სიტყვებს, გაისმის მქუხარე ტაში.

ერთხმად მტკიცდება შემდეგი დღის წესრიგი:

1. ქართული საბჭოთა ლიტერატურა ახალი ამოცანების წინაშე — საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის გამგეობის საანგარიშგებო მოხსენება.

2. საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის გამგეობის სარევიზიო კომისიის საანგარიშგებო მოხსენება.

3. საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის გამგეობის, სარევიზიო კომისიისა და საბჭოთა კავშირის მწერალთა III ყრილობის დელეგატების არჩევნები.

მოხსენება „ქართული საბჭოთა ლიტერატურა ახალი ამოცანების წინაშე“ გააკეთა საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის პირველმა მდივანმა **ი. აბაშიძემ.**

სარევიზიო კომისიის საანგარიშგებო მოხსენება გააკეთა მწერალმა **ი. ლისაშვილმა.**

მოხსენებათა გამო გაიმართა კამათი, რომელშიც მონაწილეობა მიიღეს დრამატურგმა **მ. მრევლიშვილმა,** აფხაზეთის საბჭოთა მწერლების კავშირის თავმჯდომარემ **ი. თარბამ,** კინორეჟისორმა **დ. რონდელმა.**

ამით დამთავრდა ყრილობის დღის სხდომა.

ყრილობა განაგრძობს მუშაობას. (საქდესი).

ახალი შრომითი წარმატებებით შეეხვდეთ პარტიის XXI ყრილობას

★ ★ ★ ★

ეხმაურებიან საგარეჯოელთა მიმართვას

ერთსულოვანი მხარდაჭერა

საგარეჯოელთა მიმართვამ ცხოველი გამოხმაურება ჰპოვა მცხეთის რაიონის სოფელ წილკნის კოლმეურნეობაში. მიმართვის ტექსტი კრებას გააცნო კოლმეურნეობის თავმჯდომარემ შ. პაპავაძემ, რომელმაც განაცხადა:

ჩვენი პარტია და საბჭოთა მთავრობა დიდ მზრუნველობას იჩენენ საზოგადოებრივი მეცხოველეობის აღმავლობისათვის. უკანასკნელ წლებში კოლმეურნეობაში გაიზარდა რძის წარმოება. ამჟამად გვყავს 150 ძროხა. ყოველ 100 ჰექტარ სასოფლო-სამეურნეო სავარგულებზე მოდის 11 ძროხა. გასულ წელს სულ მივიღეთ 405 ტონა რძე. მაგრამ ეს როდი გვაკმაყოფილებს. აუცილებელია გავადიდოთ ძროხების სულადობა. ამ შემთხვევაში წლიურად მივიღებთ სულ ცოტა 550 ტონა რძეს. ეს საშუალებას მოგვცემს თანდათანობით სრულად დავაკმაყოფილოთ კოლმეურნეთა მოთხოვნილება რძეზე.

— შარშან, — თქვა ამხ. პაპავაძემ, კოლმეურნეებზე გავეცით 40 ტონა რძე. ჩვენ ავწონ-დავწონეთ შესაძლებლობანი და იმ დასკვნამდე მივედით, რომ საგარეჯოელთა მაგალითის მიხედვით შეგვიძლია წელს კოლმეურნეებისა და მუშა-მოსამსახურეებისაგან შევისყიდოთ 200 სული დეკეული.

სიტყვას პირველი იღებს კოლმეურნე ვ. როსტიაშვილი, რომელმაც მოიწონა საგარეჯოელთა თაოსნობა და სურვილი გამოთქვა კოლმეურნეობას მიჰყიდოს ერთი ხბო.

— მე 10 ძროხას ვუვლი, — ამბობს წარჩინებული მწველავი გულნარა გასანოვა. — შარშან თვითეულ ძროხაზე საშუალოდ მივიღე 5.200 ლიტრი რძე. კოლმეურნეობიდან ჩემი შრომისათვის დიდი ანაზღაურება მერგო. მე მყავს მოზარდი დეკეული და მას მივყიდი კოლმეურნეობას. მომავალში უკეთ ვიმუშავებთ რძის წარმოების გადიდებისათვის.

ასევე მხურვალედ დაუჭირა მხარი საგარეჯოელთა მიმართვას მწყემსმა გ. გულაშვილმა. მან განაცხადა, რომ კოლმეურნეობას მიჰყიდის ერთ დეკეულს. წილკნის სასოფლო საბჭოს თავმჯდომარემ მ. ბერიკაშვილმა აღნიშნა, რომ მუშა-მოსამსახურეები სურვილს აცხადებენ კოლმეურნეობას მიჰყიდონ 40 სული მოზარდეული.

მასწავლებელმა ო. სტეფანიშვილმა სურვილი გამოთქვა კოლმეურნეობას მიჰყიდოს 1,5 წლის დეკეული. ასეთივე სურვილი განაცხადეს და მხარი დაუჭირეს საგარეჯოელთა თაოსნობას ბრიგადირებმა ზ. ცოცანაშვილმა, ი. ლაშაურმა და სხვებმა.

წილკნელებმა მოუწოდეს რაიონის კოლმეურნეებს და მუშა-მოსამსახურეებს მიბაძონ მათს მაგალითს.

(„კომუნისტის“ კორ.).

მეორთქლმავლეთა წარმატება

თბილისის საორთქლმავლო დეპოს მემანქანეები ახალი შრომითი გამარჯვებებით ხვდებიან პარტიის XXI ყრილობას. იანვრის პირველ ნახევარში მძიმეწონოსანმა მემანქანეებმა გეგმის გადამეტებით 12 ათასზე მეტი ტონა სახალხო-სამეურნეო ტვირთი გადაიტანეს დანიშნულებისამებრ.

ამას წინათ მემანქანემ ა. სამხარაძემ ჩამოიყვანა მძიმე წონის მატარებელი, რომლის ტვირთის წონა 239 ტონით აღემატებოდა ნორმას.

მაღალნაყოფიერი შრომით გამოირჩევა მემანქანეთა ბრიგადა, რომელსაც ი. ტაბატაძე ხელმძღვანელობს. მათ 14 დღეში 11 მძიმე წონის მატარებელი წაიყვანეს და ნორმის გადამეტებით სამი ათასამდე ტონა ტვირთს გადაიტანეს.

მძიმეწონიანი მატარებლების ტარებაში თავი გამოიჩინეს აგრეთვე მემანქანეებმა შ. ზურაბიშვილმა, ლ. გურასაშვილმა, ე. ლარიბოვმა, ა. ჯღამაძემ, ნ. პეტრუნკომ, ვ. გოზალოვმა და სხვ.

საორთქლმავლო დეპოს მემანქანეები, დგანან რა პარტიის XXI ყრილობის აღსანიშნავ შრომით ვახტზე, იბრძვიან იმისათვის, რომ ატარონ მხოლოდ მძიმე წონის მატარებლები და ათასობით ტონა ზეგეგმითი ტვირთი გადაზიდონ.

ა. მანჯგალაძე.

პროდუქცია გეგმის გადამეტებით

ახალ-ახალი სასიხარულო ცნობები მოდის ამიერკავკასიის ი. ბ. სტალინის სახელობის მეტალურგიული ქარხნის მარტენის საამქროდან. ქარხნის ეს ძირითადი საამქრო ყოველდღიურად გეგმის გადამეტებით იძლევა მაღალხარისხოვან ფოლადს. საჩამოსხმელი ღუმელებთან კვლავ ჩვეული ენერგიით შრომობენ ფოლადის დნობის ოსტატები გ. ბერეკაშვილი, ა. ფანცულაია, მ. სპანდარაშვილი. მათ ამას წინათ წერილი გაუგზავნეს ქალაქ სტალინოს მეტალურგიული ქარხნის მეფოლადეს ი. სავენკოს, რომელსაც ისინი ეჯიბრებიან. ქართველმა მეტალურგებმა პარტიის XXI ყრილობის აღსანიშნავ სოციალისტურ შეჯიბრებაში ჩაბმულ უკრაინელ მეტალურგს აცნობეს თავიანთი პირველი დღეების მუშაობის შედეგები.

შრომითი აღმავლობა საბრძმედე-სააგლომერაციო საამქროშიც. აქ პარტიის XXI ყრილობის აღსანიშნავ ვახტზე დგას და სერიოზულ წარმატებას აღწევს არჩილ ძამაშვილის კომუნისტური შრომის ბრიგადა. იანვრის გასულ დღეებში ბრიგადის წევრებმა გეგმის გადამეტებით გამოადნეს 400 ტონამდე მაღალხარისხოვანი თუჯი. ამასთან მნიშვნელოვნად გაუმჯობესეს ღუმელის მარგი მოკუულობის გამოყენების კოეფიციენტი, მინიმუმამდე დაიყვანეს კოქსის ხარჯვა და თვითეული ტონა თუჯის თვითღირებულების მნიშვნელოვანი შემცირებით დაზოგეს 15.000 მანეთი.

იანვრის ეს დღეები დიდი შრომითი აღმავლობით აღინიშნება წვრილსორტულ, ფურცელსაგლინავ, მილსაგლინავ, კოქსქიმიურ და სხვა საამქროებშიც.

ამ დღეებში საუკეთესო წარმატებას მიაღწია ცემენტის ქარხნის რ. ჰიჩინაძის კომუნისტური შრომის ბრიგადამ. მან ერთ დღეში გეგმის გადამეტებით გამოუშვა 180 ტონა ცემენტი და ამით სარეკორდო მაჩვენებელს მიაღწია.

დიდი გამოცოცხლებაა მშენებლობებზე. ინდუსტრიული მეთოდების ფართოდ დანერგვის შედეგად სულ მაღლა და მაღლა მიიწევენ მშენებლობათა სართულები. სამი დღის წინ აქ მტკვრის მარჯვენა ნაპირზე ხარაჩოები ჩამოხსნეს 5 სახლს. მეტალურგებმა საცხოვრებლად მიიღეს 10.000-მდე კვადრატული მეტრი ფართობი.

ზ. მერკვილაძე,
„კომუნისტის“ საკ. კორესპონდენტი.

ჩვენი სიტყვა და საქმე ერთია

ჩვენმა კოლმეურნეობამ პარტიის XXI ყრილობის აღსანიშნავად შრომითი წარმატებები მოიპოვა. 115 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე მიიღო 22 ცენტნერი სიმინდი ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 17 ცენტნერისა, ერთ საფურაეე ძროხაზე გეგმის გადამეტებით მიიღო 150 ლიტრი რძე. სასახელო მაჩვენებლები გვაქვს ჩაის ფოთლის მოსავლიანობის გადიდების საქმეში, მოვკრიფეთ 200 ტონა ჩაი, ეს 50 ტონით მეტია 1957 წელთან შედარებით.

ჩვენ ამ მიღწევებით როდი ვკმაყოფილდებით. შვიდწლედის პირველ წელს გათვალისწინებული გვაქვს საშუალოდ ჰექტარზე მივიღოთ 4 ათასი კილოგრამი ჩაი. თვითეულ ჰექტარზე — 25 ცენტნერი სიმინდი, ერთიორად გავადიდოთ მეცხოველეობის პროდუქტიულობა.

კოლმეურნეობის გამგეობა და პარტიული ორგანიზაცია ყველაფერს გააკეთებენ იმისათვის, რომ სიტყვა საქმედ აქციონ.

ი. კვარაცხელია,
წალენჯიხის რაიონის სოფელ ჯგალის რუსთაველის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე.

კოლმეურნეთა მიმართვა

ეხმაურებიან

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს კომუნისტური პარტიის XXI ყრილობას

ბობის რაიონის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადირი.

მეტი სათბური ქვეყანას

ახალციხე. (საკ. კორ.). ენერგიულად და ნაყოფიერად შრომობენ № 2 შახტის სამთოელები ახალი შვიდწლედის პირველ თვეში. პარტიის XXI ყრილობის აღსანიშნავად გაჩაღებულ სოციალისტურ შეჯიბრებაში მრავალი ახალგაზრდა მეშახტე დაწინაურდა. განსაკუთრებით კარგი მაჩვენებელი აქვს მნგრეველთა იმ ბრიგადას, რომელსაც გ. გორგოძე ხელმძღვანელობს. ბრიგადა ყოველ ცვლაში გეგმის გადამეტებით 4-5 ტონა სათბობს იძლევა.

დგას რა პარტიის XXI ყრილობის აღსანიშნავ შრომითს ვახტზე, შახტის კოლექტივი იბრძვის იმისათვის, რომ შვიდწლედის პირველი თვის დავალება ყრილობის ბახსნის დღისათვის — 27 იანვრისათვის შეასრულოს.

მხოლოდ პირველი ხარისხის

თბილისის აბრეშუმსაქსოვი ფაბრიკის კოლექტივმა ვადაზე ერთი თვით ადრე შეასრულა 1958 წლის დავალება და სამშობლოს გეგმის გადამეტებით 26 მილიონი მანეთის საერთო პროდუქცია მისცა.

ფეიქრებმა შრომითი აღმავლობით დაიწყეს ახალი სამეურნეო წელი. იანვრის პირველ დეკადაში დავალების გადამეტებით გამოუშვეს ათეულ ათასობით მეტრი ხამი და აბრეშუმის ქსოვილი.

პარტიის XXI ყრილობის წინადღეებში განსაკუთრებული ენთუზიაზმით მუშაობენ კომუნისტური შრომის ბრიგადის საპატიო სახელის მოპოვებისათვის მებრძოლი მქსოველთა ის ბრიგადები, რომლებსაც დ. ალიბეგაშვილი, ს. ფაჩუაშვილი, ვ. ოსიპოვი, ს. ლეკვა, გ. გორდაძე და გ. აღლაძე ხელმძღვანელობენ.

მ. თვარაძე.

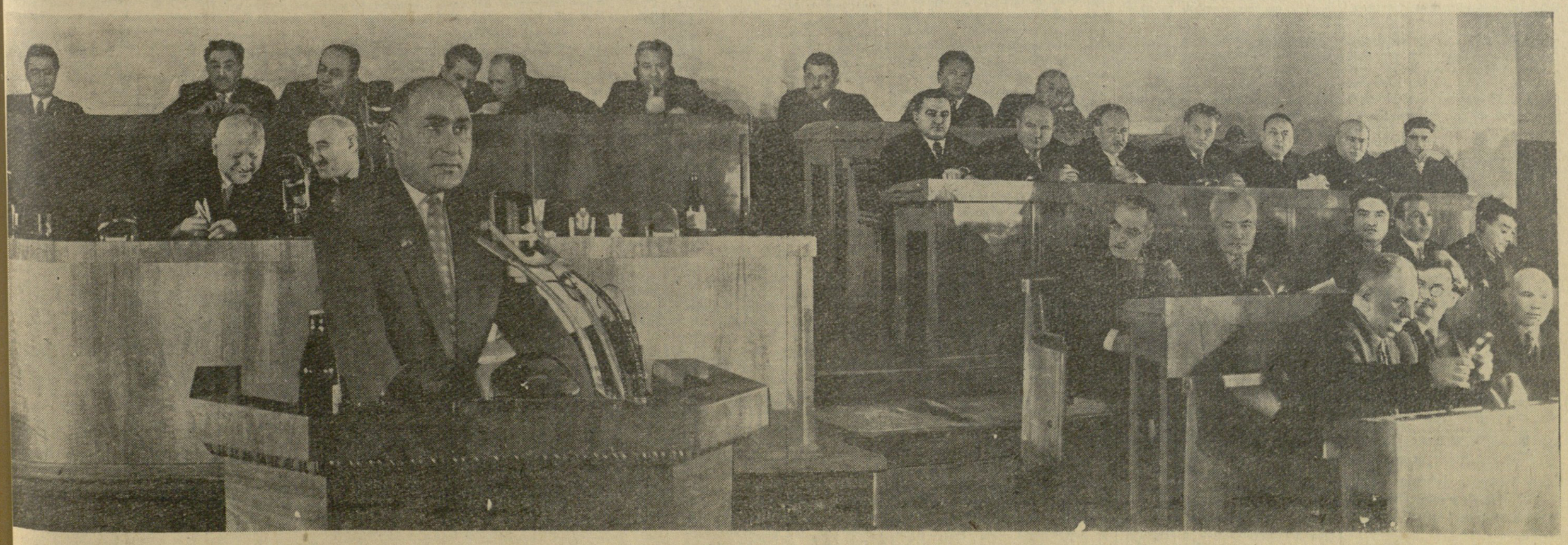

სურათზე: საქართველოს საბჭოთა მწერლების V ყრილობის პრეზიდიუმი. ტრიბუნაზეა ი. აბაშიძე.

ფოტო შ. კვირიკაშვილისა და გ. ვახტანგაძისა.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს საბჭოთა მწერლების მეხუთე ყრილობა

ქართული საბჭოთა ლიტერატურა ახალი ამოცანების წინაშე

საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის პირველი მდივნის ი. აბაშიძის მოხსენება

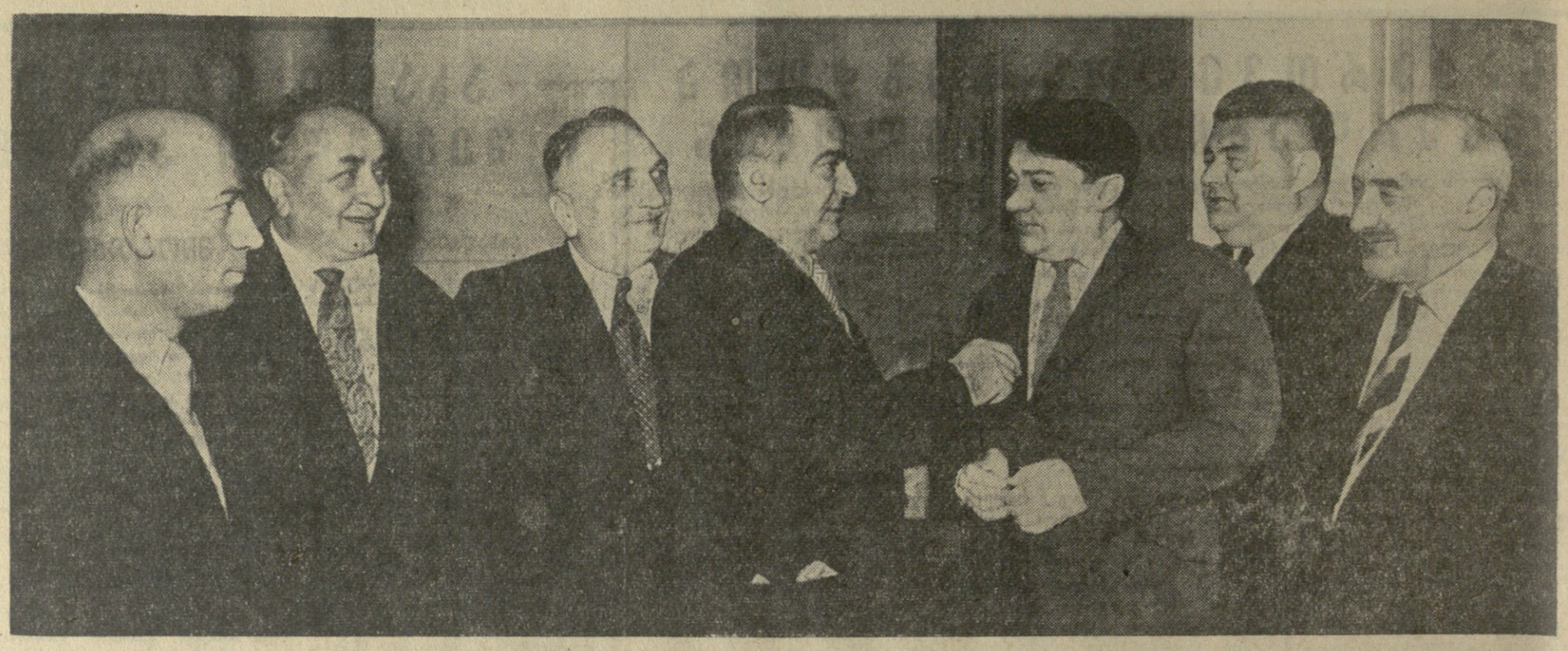

საქართველოს საბჭოთა მწერლების V ყრილობა. სურათზე: საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმის წევრობის კანდიდატი, საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი ვ. პ. მეტავანაძე ესაუბრება მწერლებს გ. აბაშიძეს, კ. კალაძეს, ხ. შანშიაშვილს, ბ. პოლევოის, ა. სოფრონოვს და ს. ჭილაიას.

ფოტო გ. ვახტანგაძისა და მ. კვირიკაშვილისა.

ძვირფასო ამხანაგებო!

ნამდვილი პატრიოტული აღფრთოვანებით, საბჭოთა ეროვნული სიამაყის გრძნობით, ისტორიისა და მშობელი ხალხის წინაშე გაზრდილი პასუხისმგებლობის შეგნებით ვიკრიბებით საქართველოს საბჭოთა მწერლები ჩვენს მეხუთე ყრილობაზე. ჩვენი მრავალეროვანი საბჭოთა ქვეყანა ახლა ძლევამოსილად შედის თავისი ისტორიული განვითარების ახალ პერიოდში, რომელიც სწორუპოვარი სისწრაფითა და გაქანებით აახლოებს ჩვენს ხალხს თავის ნათელ საბოლოო იდეალთან, სრული კომუნისტური საზოგადოების აშენებასთან. მთელმა საბჭოთა ხალხმა დიდი ერთსულოვნებით განიხილა და მოიწონა ჩვენი სახალხო მეურნეობისა და კულტურის ახალი მძლავრი აღმავლობის გრანდიოზული პროგრამა. მას დაამტკიცებს და სამოქმედოდ წარმართავს ჩვენი პარტიის XXI ისტორიული ყრილობა, რომელიც ამ დღეებში გაიხსნება ქალაქ მოსკოვში.

ჩვენი სამშობლოს ისტორიის ამ ახალი პერიოდის პირველსავე დღეებში კაცობრიობა მოწმე გახდა ჩვენი მეცნიერებისა და ტექნიკის იმ განსაცვიფრებელი მიღწევებისა, რასაც წარმოადგენს მთვარის მიმართულებით გასროლილი საბჭოთა რაკეტა.

ახლა, როცა საბჭოთა საზოგადოება თავისი ისტორიული განვითარების ახალ პერიოდში შევიდა, ცხოვრება ახალ, გაზრდილ, გაცილებით უფრო რთულ და პასუხსაგებ ამოცანებს უყენებს ჩვენს მწერლობას. და ჩვენ ვალდებულნი ვართ ნათლად გავითვალისწინოთ და გავიაზროთ ეს ამოცანები, სწორად შევაფასოთ ჩვენი შემოქმედებითი ძალები და ჩვენი შემოქმედებითი გამოცდილება; ამასთანავე მოურიდებლად ვამხილოთ ჩვენი მწერლობის ხარვეზები და ნაკლოვანებანი, რომლებიც განსაკუთრებით საგრძნობი და თვალსაჩინო ხდება ახალი ამოცანების სინათლეზე.

ამხ. ნ. ს. ხრუშჩოვის მოხსენების თეზისებში ახალი შვიდწლიანი გეგმის საკონტროლო ციფრების შესახებ ნათქვამია: „საბჭოთა ლიტერატურამ და ხელოვნებამ, რომლებიც დიდმნიშვნელოვან როლს ასრულებენ კომუნისტურ მშენებლობასა და ახალი ადამიანის აღზრდაში, თანამედროვე პირობებშიც კიდევ უფრო უნდა განამტკიცონ კავშირი ხალხის ცხოვრებასთან, უფრო სრულად ასახონ საბჭოთა ხალხის ბრძოლა კომუნისტური საზოგადოების აშენებისათვის“.

როგორც ხედავთ, ჩვენი ქვეყნის განვითარების თანამედროვე ეტაპაზე, კომუნისტური საზოგადოების გაშლილი მშენებლობის ახლანდელ პერიოდში კიდევ უფრო იზრდება საბჭოთა მწერლობის სახალხო და სახელმწიფოებრივი მნიშვნელობა.

ახლა უპირველესი ამოცანა ის არის, რომ ჩვენი ლიტერატურული შემოქმედება მთლიანად გამსჭვალოთ თანამედროვეობის გრძნობით, სიახლის გამძაფრებული გრძნობით, რომ ჩვენი მწერლობა სუნთქავდეს, ცოცხლობდეს ქვეყნის სადღეისო ინტერესებით.

ხალხის ცხოვრებასთან სისხლხორცეული კავშირი, თანამედროვეობის გრძნობა, სინამდვილის მოვლენებისადმი მღელვარე დამოკიდებულება ჩვენი მწერლების შემოქმედების სული და გული, მისი საფუძველთა საფუძველია.

ცხადია, არც ერთ ჭკუათმყოფელ ადამიანს აზრად არ მოუვა უარყოს საერთოდ ისტორიული ჟანრის ნაწარმოებთა მნიშვნელობა ჩვენი ხალხისათვის, უარყოს ჩვენი სამშობლოს ისტორიული წარსულის ასახვის საჭიროება საბჭოთა ლიტერატურაში. კერძოდ ქართული მწერლობა ვერასოდეს ვერ იტყვის უარს თავისი ქვეყნის მდიდარი და სახელოვანი ისტორიის მხატვრულ წარმოსახვაზე, მაგრამ ვერავინ ვერ დაგვარწმუნებს იმაში, თითქოს ჩვენი მწერლობისათვის ისტორიულსა და თანამედროვე თემატიკას თანაბარი მნიშვნელობა ჰქონდეს. უდავოა, რომ თანამედროვე პრობლემატიკის, ჩვენი ხალხის საბრძოლო იდეების განსახიერება გაცილებით უფრო ორგანულად სწორედ თანამედროვეობის მასალაზეა შესაძლებელი.

შეიძლება დაბეჯითებით ითქვას, რომ ამ მხრივ ქართულ მწერლობაში ამჟამად მდგომარეობა გაცილებით უკეთესია, ვიდრე ჩვენი მწერლობის ისტორიის წინა ეტაპზე იყო. ქართული საბჭოთა მწერლობის განვითარების მთელ მანძილზე ქართულ მწერლობაში თანამედროვეობის თემატიკას არასოდეს არ ჰქონია ისეთი უპირატესი ხვედრითი წონა, როგორიც ამ უკანასკნელ 4-5 წლის განმავლობაში, ე. ი. ქართველ მწერალთა უკანასკნელი, მეოთხე ყრილობის შემდეგ განვლილ წლებში, როგორც ჩვეულებრივ იტყვიან „საანგარიშო პერიოდში“. ეს გარემოება წარმოადგენს უკანასკნელი წლების ჩვენი ლიტერატურული ცხოვრების ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს მონაპოვარს.

მაგრამ მთელი ამ მსჯელობიდან არავითარ შემთხვევაში არ შეიძლება ისეთი დასკვნის გამოტანა, თითქოს თემატიკური აქტუალობა, გამოსახატავი მასალის თანადროულობა უკვე თავისთავად წყვეტდეს ნაწარმოების იდეურ-ესთეტიკური ღირებულების საკითხს.

საკითხს წყვეტს არა თემატიკა თავისთავად, არამედ მწერლის იდეურ-ესთეტიკური დამოკიდებულება ცხოვრებისეული მასალისადმი, მწერლის მსოფლმხედველობა.

პარტია და ხალხი კანონიერად მოითხოვენ საბჭოთა ლიტერატურისაგან, რომ მასში სრული, მრავალმხრივი, ღრმა და მართალი გამოხატულება ჰპოვოს ხალხის თავდადებულმა ბრძოლამ კომუნისტური საზოგადოების აშენებისათვის, ჩვენმა საზოგადოებრიობამ სრულიად სამართლიანად თავის დროზე ამხილა და დაჰგმო „უკონფლიქტობის“ თეორია, რომელიც გულისხმობდა სინამდვილის ცალმხრივ, შელამაზებულ გამოხატულებას. სამწუხაროდ, ამ „თეორიის“ დაგმობის შემდეგ ჩვენს მწერლობაში აღმოცენდა მეორე უკიდურესობა — სინამდვილის დამახინჯებულად ასახვის ტენდენცია. ეს ტენდენცია ახლაც პოულობს სხვადასხვანაირ გამოვლინებას ზოგიერთი ჩვენი მწერლის შემოქმედებაში და გარკვეულ ზიანს აყენებს ჩვენს მწერლობას. საბჭოთა კავშირის მწერალთა მეორე ყრილობის წინ და თვით ამ ყრილობაზე გაშლილმა დისკუსიამ დადებითი გმირის პრობლემის შესახებ, სამწუხაროდ, დღემდე ვერ ჰპოვა მართებული გადაწყვეტა. ამ საკითხში ახლაც არსებობს აზრთა სხვადასხვაობა და დაბნეულობა. ზოგიერთი ამხანაგი ახლაც ამტკიცებს, თითქოს სინამდვილის წამყვანი ტენდენციებისა და ჩრდილოვანი მხარეების გამოხატვას, დადებითი და უარყოფითი სახეების შექმნას თანაბარი მნიშვნელობა ჰქონდეს საბჭოთა მწერლობისათვის. ამ ამხანაგებს ავიწყდებათ, რომ განსხვავებით კრიტიკული რეალიზმისაგან სოციალისტური რეალიზმის მწერლობა ცხოვრების დამამკვიდრებელი მწერლობაა, რომლის უპირველესი ისტორიული მოწოდება ის არის, რომ მხატვრულად დაასაბუთოს ჩვენი ეპოქის დიდი სიმართლე, ჩვენი სბრძოლო იდეების უძლეველობა, ჩვენი სახელმწიფოებრივი და საზოგადოებრივი წყობილების უპირატესობა. ჩვენი მწერლობა უნდა აძლევდეს ხალხს სამშობლოსათვის უანგარო სამსახურის, კეთილშობილური შრომისა და ბრძოლის, მაღალი მორალური თვისებების მისაბაძ მაგალითებს.

ჩვენ, რასაკვირველია, არ უარვყოფთ კრიტიკული რეალიზმის ელემენტების საჭიროებას და დიდ მნიშვნელობას ჩვენს მწერლობაში. საბჭოთა მწერლის უფლებასა და მოვალეობას შეადგენს შეამჩნიოს და მზის სინათლეზე გამოიტანოს წარსულის გადმონაშთები, სინამდვილის ჩრდილოვანი მხარეები, მანკიერ ადამიანთა მზაკვრული საქმეები, მაგრამ თუ სოციალისტური რეალიზმის მწერლობის უმაღლეს კანონს ცხოვრებისეული სიმართლე წარმოადგენს, ჩვენს მწერლობაში დადებითისა და უარყოფითის შეთანაბრება ისეთივე უნდა იყოს, როგორიც თვით საბჭოთა საზოგადოების ცხოვრებაში, ჩვენს სოციალისტურ სინამდვილეში. ამ საკითხში სრული გარკვეულობა უნდა შევიტანოთ, რადგან ამ პრობლემას არა მარტო დიდი თეორიული, არამედ პირველხარისხოვანი პრაქტიკული მნიშვნელობა აქვს ჩვენი მწერლობის განვითარებისათვის.

შეიძლება გადაჭრით ითქვას, რომ ჩვენი თანამედროვე ლიტერატურული ცხოვრების ყველაზე მწვავე პრობლემას მხატვრული ოსტატობის, მწერლის პროფესიული კულტურის საკითხი წარმოადგენს. პარტია თავის ყველა დოკუმენტში. ლიტერატურისა და ხელოვნების საკითხებზე, ყოველთვის ხაზს უსვამდა იმ დებულებას, რომ ჩვენს მწერლობაში იდეური და ესთეტიკური კრიტერიუმი ერთმანეთისაგან განუყოფელი და დაუცილებელი უნდა იყოს. ყოველთვის, როცა პარტია მოუწოდებდა საბჭოთა მწერლებს შემოქმედების იდეური დონის ამაღლებისაკენ, იქვე აუცილებლად მოითხოვდა ჩვენგან მხატვრული ოსტატობის განვითარებას, ნაწარმოების ესთეტიკური ხარისხის ზრდისათვის შეუნელებელ ბრძოლას. თავისი XX ყრილობის ტრიბუნიდანაც პარტიამ მოგვიწოდა გავაძლიეროთ ბრძოლა ჩვენი ლიტერატურის მაღალი მხატვრულობისათვის, შეურიგებელი წინააღმდეგობა გავუწიოთ უფერულობას, შტამპს, მოუმზიფებელ, უსისხლხორცო ნაწარმოებებს. პირდაპირ უნდა ითქვას, რომ ჩვენ დღემდე არადამაკმაყოფილებლად ვახორციელებთ პარტიის ამ მოწოდებას და დავალებას. თანამედროვეობის თემატიკას და პრობლემატიკას ჩვენს მწერლობაში ხშირად თავს აფარებს უფერულობა და უნიჭობა. მრავალი კარგი წიგნის გვერდით ათობით გამოდის მდარე ლექსებისა და მოთხრობების კრებულები. ჩვენს ჟურნალ-გაზეთებში უაღრესად დაქვეითდა მხატვრული მომთხოვნელობა; განსაკუთრებით ეს ითქმის ჩვენი წამყვანი თეატრების შესახებ, რომელთა სცენაზე იშვიათად როდი იდგმება მდარე ხარისხის, ზოგჯერ პირდაპირ ხალტურული პიესა.

ასეთი მდგომარეობა შეუწყნარებელი და შეურაცხყოფილია ჩვენი მწერლობის პრესტიჟისა, შემბღალველია ჩვენი ხალხის გაზრდილი ესთეტიკური გემოვნებისა და სულიერი მოთხოვნებისა. განა საჭიროა ჩვენს ყრილობაზე ერთხელ კიდევ გავიმეოროთ ის უდავო ჭეშმარიტება, რომ რაც უფრო აქტუალურია ნაწარმოების თემატიკა და რაც უფრო დიდ საზოგადოებრივ პრობლემას მიეძღვნება იგი — მით უფრო მაღალმხატვრული და ოსტატურად სრულყოფილი უნდა იყოს ეს ნაწარმოები.

მწერლის ოსტატობის ცნება მეტად ფართო, მრავალმხრივი და ბევრის მომცველია. მასში იგულისხმება სინამდვილეზე მწერლის დაკვირვების უნარიც, ცხოვრების მოვლენებისაგან მთავარისა და არსებითის გამორჩევის, მისი ღრმად გაგრძელებისა და ზუსტად, შთამაგონებლად, მიმზიდველად გამოხატვის ნიჭიერებაც. მწერლის ოსტატობა მოიცავს გამოსახვის, მხატვრული მეტყველების საშუალებათა მთელ სისტემას. მთელი ამ მრავალმხრივობიდან განსაკუთრებით უნდა გამოვყოთ ლიტერატურული ნაწარმოების ენის საკითხი.

არ იქნება გადაჭარბებული, თუ ვიტყვით, რომ, იშვიათ გამონაკლისებს გარდა, ჩვენს მწერლობაში საგრძნობლად მოდუნდა ბრძოლა სიტყვის ხელოვნებისათვის, და სწორედ ეს არის თანამედროვე ქართული მწერლობის ერთ-ერთი სერიოზული ნაკლი. კიდევ მეტიც: ჩვენს მწერლობაში უკანასკნელ წლებში კვლავ იწყებს გაცოცხლობას ორი ყოვლად მანკიერი ტენდენცია მხატვრული ენის სფეროში. ერთი — ჭარბი გატაცება ენობრივი არქაიზმებით. ხელოვნური სიტყვაქმედობით, რაც სამწერლო ენას გამოთიშავს ხალხის ცოცხალი სამეტყველო ენისაგან, და მეორე — ნაწარმოების ჭარბი გადატვირთვა კუთხური დიალექტიზმებით, პროვინციალიზმებით, რაც ქმნის ენობრივი ნატურალიზმის ჭაობში გადაჩეხვის საფრთხეს. ჩვენ ვალდებული ვართ გადაჭრით ვებრძოლოთ ორივე ამ თანაბრად ყალბსა და სახიფათო ტენდენციას. ჩვენ შეურიგებლად უნდა წინააღეუდგეთ ქართული ენის დაკნინებისა და დაძაბუნების ყოველ საშიშროებას.

მწერლობა ეროვნული თავისებურების გამოვლენის ყველაზე მძლავრი საშუალებაა და ამიტომ ჩვენ ყოველნაირად უნდა ვცდილობდეთ ჩვენი ეროვნული მწერლობის განვითარებას, მისი ეროვნული ბუნებისა და კოლორიტის გაღრმავებას. ამას თანაბრად გვიკარნახებს ეროვნული თავმოყვარეობის გრძნობაც და ზოგადსაკაცობრიო სოციალისტური კულტურის მშენებლობის ინტერესებიც.

* * *

ამხანაგებო!

საქართველოს საბჭოთა მწერლების უკანასკნელი მეოთხე ყრილობიდან დღემდე ოთხნახევარმა წელმა განვლო. ეს წლები ჩვენი სამშობლოს ცხოვრებაში აღსავსეა მრავალი უმნიშვნელოვანესი მოვლენით, რომლებმაც ღრმა ძვრები და ცვლილებები გამოიწვიეს საბჭოთა ხალხის სამეურნეო და იდეურ ცხოვრებაში და, მაშასადამე, საბჭოთა ლიტერატურის განვითარებაშიც.

თავის მისალმებაში სსრ კავშირის მწერალთა მეორე ყრილობისადმი 1954 წლის დეკემბერში ჩვენი პარტიის ლენინურმა ცენტრალურმა კომიტეტმა მოგვცა ჩვენი მწერლობის ახალი შემოქმედებითი აღმავლობის გაშლილი პროგრამა.

საბჭოთა მწერლობა ყველა მიღწევასა და წარმატებას-უმადლის ჩვენს სახელოვან კომუნისტურ პარტიას და უზომოდ მადლიერია ჩვენი პარტიის ლენინური ცენტრალური კომიტეტისა მისი ყოველდღიური, ნამდვილად მამობრივი ყურადღებისა და მზრუნველობისათვის.

საქართველოს საბჭოთა მწერლებს ჩვენს სასიამოვნო მოვალეობად მიგვაჩნია ჩვენი ყრილობის ამ ტრიბუნიდან გულითადი მადლობა მოვახსენოთ საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალურ კომიტეტს და ჩვენი რესპუბლიკის მთავრობას, რომლებიც უდიდეს დახმარებას და ხელმძღვანელობას გვიწევენ ჩვენს უაღრესად რთულ და პასუხსაგებ მუშაობაში. **(ტაში).**

ქართული მწერლობის ცხოვრებაში დიდი მოვლენა იყო გასული წლის მარტში მოსკოვში გამართული ქართული ხელოვნებისა და ლიტერატურის დეკადა. როგორც ჩვენი ეროვნული ქართული კულტურის ყველა სხვა დარგმა, ქართულმა ლიტერატურამაც ამ დეკადაზე მაღალი შეფასება და საყოველთაო მოწონება ჰპოვა.

* * *

განსაკუთრებით დიდი იყო ქართული პოეზიის წარმატება დეკადაზე მოსკოვში. ჩვენი რუსი თანამოკალმეები, გამოჩენილი საბჭოთა პოეტები ძმური სიყვარულითა და წრფელი კმაყოფილებით აღნიშნავდნენ, კავკასიონის ქედს მიღმა იქმნება პოეზია, რომელსაც მსოფლიო მნიშვნელობა აქვსო.

რაში მდგომარეობს ის უმნიშვნელოვანესი სიახლენი, რომლებიც უკანასკნელი წლების ქართული პოეზიის განვითარებაში გვაქვს?

უკანასკნელი 4-5 წლის განმავლობაში ქართული პოეზია უშუალოდ და ღრმად შედის ადამიანის გრძნობათა და განცდათა სამყაროში, რათა უფრო სრულად და მრავალმხრივად გამოხატოს ჩვენი ხალხის მდიდარი და კეთილშობილური სულიერი სამყარო. დიდი სახალხო მნიშვნელობის საზოგადოებრივი თემების გვერდით პოეზიაში ახლა უფრო თავისუფალ გამოხატულებას პოულობენ ადამიანის პირადი განცდები და განწყობილებანი, უფრო ფართოდ შემოდის პოეტურ შემოქმედებაში მშობლიური ბუნების მხატვრობა, უფრო მკვეთრად ვლინდება პოეტური ინდივიდუალობათა თვითმყოფადი ბუნება.

ჩვენდა სასიხარულოდ ჯერ კიდევ არ დამცხრალა ჩვენი სახელგანთქმული პოეტების გ. ტაბიძის, ი. გრიშაშვილის, ს. შანშიაშვილის და თითქმის მათთან ერთდროულად მშობლიური პოეზიის სარბიელზე გამოსული კ. ჭიჭინაძის, კ. ნადირაძის, ს. ეულის, ხ. ვარდოშვილის, შ. აფხაიძის პოეტური შთაგონება.

მაგრამ სადავო არ უნდა იყოს ის, რომ ქართული საბჭოთა პოეზიის აღმავლობის, მისი ახალი ჰანგებითა და საღებავებით გამდიდრების მთავარი სიმძიმე ახლა იმ პოეტებს აწევთ მხრებზე, რომელთა მხატვრული ინდივიდუალობაც საბჭოთა ეპოქაში ჩამოყალიბდა და რომლებიც ახლა თავიანთი შემოქმედებითი ძალების სრული სიმწიფის ხანაში არიან შესულნი. მათთან ერთად ამ მძიმე და თანაც სასიხარულო ტვირთს ეწევა ახალი პოეტური თაობა.

აღვნიშნავთ ჩვენი პოეზიის ახლანდელი მდგომარეობის დამახასიათებელ რამდენიმე ფაქტს:

უკანასკნელი წლების მანძილზე მთელ ქართულ პრესაში ხშირად იბეჭდება გ. ლეონიძის ლექსები და ლირიკული პოემები. უნდა ითქვას, რომ მისი პოეზიის თემატიკურმა ბუნებამაც და შინაგანმა ფორმამაც ამ წლებში საგრძნობი ცვლილება განიცადა. მისმა ზოგიერთმა ლექსმა, როგორიც არის, მაგალითად, „ჰატარა ჩქა ჰატარძეულში“, „ილიას ჯრდილს“ და სხვ., მკითხველს ეშმარიტი ესთეტიკური კმაყოფილება მიანიჭა პოეტური მეტყველების ლეონიძისეული სიმძაფრით და შინაგანი მღელვარებით.

ლექსების რამდენიმე ციკლი გამოაქვეყნა სიმონ ჩიქოვანმა. ამ ლექსებში იგი პოეტური ფერწერის ნაწრთობი ხელოვნებით წარმოსახავს ჩვენი დედაქალაქისა და ქუთაისის შთამბეჭდავ პეიზაჟებს, რომლებიც გაცოცხლებულია ჭაბუკური მოგონების ინტიმური სითბოთი.

ქართული პოეზიის თემატიკური სამყარო გაფართოვა ალიო მირცხულავას ლექსებმა, რომლებშიც პირველად ჩვენს ლიტერატურაში წარმოისახა ჩვენი მამძე დიდი ჩინელი ხალხის თანამედროვე ცხოვრების სურათები.

ნაყოფიერ პოეტურ მოღვაწეობას ეწეოდა ამ წლებში კარლო კალაძე. სამამულო ომის დაუვიწყარ ეპოქ ას მიუძღვნა მან პოემა „მზე ცეცხლის ალში ამოდიოდა“ და დაწერა მრავალი ლექსიც, რომლებშიც აღბეჭდილია მშობლიური ბუნების მძაფრი განცდა და ჩვენი თანამედროეობის გარდამქმნელი და განმაახლებელი პათოსი.

სწორედ ასეთივე მნიშვნელობა აქვს ჩვენი პოეზიის განვითარებისათვის ი. ნონეშვილის ლექსებს. რომლებიც დაწერილია ინდოეთში პოეტის მოგზაურობის შედეგად. უფრო ადრე ი. ნონეშვილმა იმოგზაურა ყაზახეთის ველებზე, უშუალოდ განიცადა ყამირი მიწების ათვისებისათვის გაჩაღებული შრომის პათოსი და ლექსების მთელი წიგნი მიუძღვნა ამ თემას.

ლექსების ახალი წიგნი შექმნა რ. მარგიანმა. ამ ლექსებში პოეტი წრფელი ლირიკული მგზნებარებით განასახიერებს საბჭოთა ადამიანის მაღალ პატრიოტულ გრძნობებსა და აზრებს.

მკითხველმა გულთბილად მიიღო ა. გომიაშვილის ლექსები „ადგილის დედა“ და „წუთისოფელი“.

თანამედროვეობის გამძაფრებული გრძნობით აღბეჭდილი მრავალი პოეტური ნაწარმოები გამოაქვეყნა ამ წლებში ხუტა ბერულავამ.

ცხოველი ინტერესი გამოიწვია ოთარ ჭელიძის „ქართულმა ბალადებმა“, რომლებიც უეჭველად მოასწავებენ პოეტის შემოქმედებითს წინსვლას, რაც შეიძლება ასეთივე უფლებით ვთქვათ ა. შენგელიას ახალი ლირიკული ციკლების შესახებაც. აქვე უნდა აღვნიშნო აგრეთვე გ. შატბერაშვილის ლექსების წიგნი „აი იმ მთაზედა“, მ. ლებანიძის, გ. კეჭახიძის, ვ. გაბესკირიას, ვ. გორგაძის, გ. ცეცხლაძის, შ. ამისულაშვილის, თ. ჯანგულაშვილის მთელი რიგი ახალი პოეტური ნაწარმოებნი.

განსაკუთრებული კმაყოფილებით უნდა მოვიხსენიოთ გრ. აბაშიძის დრამატიული პოემა „დედა“. ეს უეჭველად ღირსშესანიშნავი და მრავალმხრივ საყურადღებო მოვლენაა ჩვენს თანამედროვე პოეზიაში.

თუ ჩვენ ადგილისა და დროის განსაზღვრულობის გამო მხოლოდ რამოდენიმე პოეტი მოვიხსენიეთ, ეს სრულებითაც არ ნიშნავს იმას, რომ თითქოს მხოლოდ ეს პოეტები წარმოადგენენ თანამედროვე ქართულ პოეტურ კულტურას. ამასთანავე ისიც უნდა ითქვას, რომ მკითხველებს ამ პოეტებისადმიც აქვთ გარკვეული, ჩემი აზრით, საფუძნი კანონიერი პრეტენზია. არ შეიძლება არ აღინიშნოს, მაგალითად, რომ ჩვენი პოეზიის ერთ-ერთი პირველხარისხოვანი ოსტატი გ. ლეონიძე ზოგჯერ უდარდელობას იჩენს პოეტური ფორმის მიმართ. ა. მირცხულავას ზოგიერთ ახალ ლექსს აშკარად ემჩნევა, რომ პოეტი ზედმეტ თვითკმაყოფილებასა და თვითდამშვიდებას მისცემია. კ. კალაძეს კვლავ უნდა ეუსუფრთოთ მეტი ბუნებრიობა და სილაღე პოეტური მეტყველების სფეროში. მეტი შინაგანი სიმართლე, უშუალობა და სითბო. იგი ზოგჯერ ხელოვნურად აბუნდოვანებს სახეს და ამძიმებს თრაზას. ი. ნონეშვილმა უნდა მიაღწიოს პოეტური აზროვნების მეტ სიღრმეს და იმასაც, რომ მისი მხატვრული მეტყველების საშუალებანი ყოველთვის თვითმყოფადი იყოს. პოეტური გამოსახვის საშუალებათა. საღებავების მეტი მრავალფეროვნებისათვის ბრძოლა მოეთხოვება ოთარ ჭელიძეს. უამისოდ იბადება მოსაწყენობის საშიშროება. რაც პოეზიის უპირველესი მტერია.

როგორც ვხედავთ, ჩვენი პოეზიის მოწინავე ოსტატებსაც არა აქვთ საფუძველი თვითდამშვიდებისა და მიღწეულით დაკმაყოფილებისათვის. ყოველი ჩვენგანი ვალშია ხალხის წინაშე.

ჩვენ უკვე აღვნიშნეთ, რომ ჩვენს პოეზიას უკანასკნელ წლებში მძლავრი ახალი ნაკადი შემოეატა. მკითხველთა თაობა ფენები უკვე კარგად იცნობენ და აფასებენ ისეთ ნიჭიერ ახალგაზრდა პოეტებს, როგორიც არიან ანა კალანდაძე, მუხრან მაჭავარიანი, არჩილ სულაკაური, მერეული ქვლივიძე, ნაზი კილასონია, შოთა ნიშნიანიძე, თამაზ და ოთარ ჭილაძეები, ო. მამფორია, ჯ. ჩარკვიანი და სხვები. მათთვის ფართოდ გახსნილია ჩვენი ჟურნალ-გაზეთების რედაქციების კარები. ისინი უკვე რამდენიმე წიგნის ავტორები არიან. ხოლო ზოგი მათგანის საუკეთესო ნაწარმოებები თარგმნილია რუსულ ენაზე და ღირსეულად შეფასებულიც არის საკავშირო ლიტერატურული პრესისა და საზოგადოებრიობის მიერ. იმედი უნდა ვიქონიოთ, რომ ასეთი წარმატებანი თავბრუს არ დაახვევს ჩვენს ნიჭიერ ახალგაზრდა პოეტებს, არ ანებებს მათ იღლი ეფექტების გზაზე. ჩვენს რესპუბლიკურ პრესაში არაერთხელ გამოთქმული კანონიერი საყვედური, რომ ჩვენი ზოგიერთი ახალგაზრდა პოეტი გაურბის თანამედროვეობის აქტუალურ თემებს, ჩვენი ცხოვრების ამაღელვებელ მოვლენებზე წერას და ირჩევს ჩაიკეტოს პირად გრძნობათა და განცდათა ვიწრო ნაგუშში. ყრილობის ტრიბუნიდან გულითადად უნდა ვურჩიოთ ჩვენს ახალგაზრდა პოეტებს რაც შეიძლება მალე და თანმიმდევრულად დაადწიონ თავი ასეთ ცდუნებებს. ჩვენ დიდი ქართული კლასიკური პოეზიის მემკვიდრეები ვართ. უფრო შორეულ წინაპრებზე რომ არ ვილაპარაკოთ, ჩვენ ვართ დ. გურამიშვილისა და ნ. ბარათაშვილის, ილიასა და აკაკის, ვაჟა-ფშაველას შთამომავალნი და განმგრძობნი. და, მაშასადამე, ერთგულად უნდა მივყვეთ მათს გზას — მაღალი მოქალაქეობრივი იდეალების, დიდი აზროვნებისა და გრძნობების პოეზიის გზას.

უკანასკნელი წლების ქართულ პოეზიაში გარკვეულად შემცირდა პოლიტიკური ლირიკის, პოეტური პუბლიცისტიკის ხვედრითი წონა. ეს ჩვენი ნაკლია, რომლის გადალახვისთვისაც უნდა ვიბრძოლოთ. ბოლო დროს ჩვენში აღარ იწერება ფართო პოეტური ტილოები ჩვენი სინამდვილის ამსახველი პოემები და. დრამატული პოეზიის ნიმუშები. განსაკუთრებით საგანგებოა, რომ ჩვენში მოდუნდა პოეტური სატირის ჟანრი.

* * *

უკანასკნელ წლებში განსაკუთრებული გამოცოცხლება დაეტყო ქართულ მხატვრულ პროზას. თუ ჩვენ სულ 3-4 წლის წინათ არ გვაკმაყოფილებდა ქართული პროზაში არსებული მდგომარეობა. სამართლიან საყვედურს გამოეთქვამდით იმის გამო, რომ ქართული პროზა დიდად ჩამორჩებოდა ცხოვრების განვითარების ტემპს და ეპოქის მაჯისცემას. ბოლო წლებში შექმნილი პროზაული ნაწარმოებები ამ საყვედურის საბაბს აღარ გვაძლევენ.

თემატიკური აქტუალობა. ხალხის ცხოვრებასთან შემოქმედებითი კავშირი წარმოადგენს უკანასკნელი წლების ქართული პროზის ძირითად დამახასიათებელ თვისებას. ჩვენ მხედველობაში გვაქვს ამ ბოლო დროს გამოქვეყნებული ის პროზაული ნაწარმოებები. რომლებშიც რეალისტური სიმართლით, შთამბეჭდავად არის ასახული ჩვენი ხალხის ახლანდელი შრომითი ცხოვრების ჰეროიკა

(დასასრული მე-3 გვერდზე)

შემოკლებული სტენოგრამა.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს საბჭოთა მწერლების მეხუთე ყრილობა

ქართული საბჭოთა ლიტერატურა ახალი ამოცანების წინაშე

საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის პირველი მდივნის ი. აბაშიძის მოხსენება

(დასასრული).

მისი განახლებული ყოფა, მისი ადიდური სულიერი სამყარო.

ყოველ ნაწარმოებს ჩვენ უწინარეს ყოვლისა იმის მიხედვით ვაფასებთ, თუ როგორია მისი მხატვრული ღირსება, როგორ უწყობს იგი ხელს საბჭოთა ადამიანის სულიერ ჩამოყალიბებას, რა ჩვევებით ამდიდრებს მას, რა აზრებსა და განწყობილებას უნერგავს.

გავიხილოთ კ. გამსახურდიას რომანი „ვაზის ყვავილობა". ეს ნაწარმოები მაჩვენებელია იმ დიდი ზეგავლენისა, რასაც მწერლობაზე ახდენს ჩვენი დღევანდელობა. კ. გამსახურდიას პირველად როდი უცდია თავისი კალმით შეჭიერილო ჩვენს სინამდვილეში. ამ მხრივ მას საკმაო გამოცდილება აქვს. საკმარისია დავასახელოთ მისი სამტომიანი რომანი „მთვარის მოტაცება", რომელიც უეჭველად მნიშვნელოვანი მოვლენა იყო 30-იანი წლების ქართულ პროზაში. „ვაზის ყვავილობა" წინგადადგმული მნიშვნელოვანი ნაბიჯია მწერლის იდეურ-შემოქმედებითი ევოლუციის გზაზე. თუ „მთვარის მოტაცებაში" ავტორი უმთავრესად ყურადღებას ამახვილებდა ჩვენი სინამდვილის ნეგატიურ მხარეებზე, „ვაზის ყვავილობაში" უპირატესი ადგილი მან მიუჩინა თანამედროვეობის პოზიტიურ ძალებს, ხალხის შრომითს ცხოვრებას, საბჭოთა ადამიანის ხასიათის ტიპიურ დადებითს თვისებებს. „ვაზის ყვავილობის" მთავარი გმირები ახალი ცხოვრების ფერხულში, საკოლმეურნეო მოძრაობაში ჩაბმული ადამიანები არიან. მწერლის თანაგრძნობა ამ გმირების მხარეზეა. მწერალს აინტერესებს ამ გმირთა ბედი, რომელიც განუყოფლად დაკავშირებულია ხალხის ბედთან. რომანს ხარვეზებიც აქვს. შეიძლებოდა, მაგალითად, აღგვნიშნა მისი გადატვირთვა მეორეხარისხოვანი, უმნიშვნელო მასალით, აღგვნიშნა ცალკეული დეტალების შეუფერებლობა სინამდვილესთან, ზოგი პასაჟი და სურათი სწორად ვერ გადმოგვცემს ცხოვრების სინამდვილეს, მით უმეტეს სამამულო ომს, და სხვ. მაგრამ ჩვენ აქ გვაინტერესებს რომანის საერთო განწყობილება, თვით ავტორის პოზიცია, რომელიც მის მსოფლმხედველობას და ესთეტიკურ იდეალს განსაზღვრავს.

რიგითი ადამიანების ყოფის უტყუარი აღმწერელია ქართული პროზის ერთ-ერთი გამოჩენილი ოსტატი სერგო კლდიაშვილი. მისი ნაწარმოებები ყოველთვის განსაკუთრებული ზნეობრივი იდეალით გამოირჩევა ხოლმე. მწერალი უმღერის ადამიანის გულის სიფაქიზეს. ადამიანის კეთილი საწყისისადმი რწმენას. გასულ წელს ს. კლდიაშვილმა გამოაქვეყნა ახალი რომანი „მყუდრო სავანე", რომელმაც. როგორც მოსალოდნელი იყო, მაღალი შეფასება ჰპოვა მკითხველთა ფართო წრეებში.

თავისი გმირების მოქმედებას არედ მწერალს აღებული აქვს რევოლუციამდელი მიყრუებული, ჩამორჩენილი პატარა რაიონული ქალაქი პატარხევი, რომლის აღორძინების მაგალითზეც უნდა გვიჩვენოს საბჭოთა წყობილების გარდამქმნელი ძალა. ხალხის სულიერ აღორძინებას, თავისუფლებას, ფართო შემოქმედებით გზაზე გამოსვლას ავტორი უკავშირებს ჩვენში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებას. რომანის წარმატებას განაპირობებს გამოსახვის საშუალებათა ჭეშმარიტად მაღალმხატვრული თვისებანი. ეს არის ბუნებრივი, ძალდაუტანებელი ჰანერა წერისა, რომელიც თავისუფალია ყოველგვარი პოზიორობისაგან, მანერულობისაგან.

ცხოველი საზოგადოებრივი ინტერესი გამოიწვია დემნა შენგელაიას ახალმა მოთხრობამ „განძმა". ეს ნაწარმოები გამოირჩევა არა მოცულობით, არა მოვლენათა ფართო წრის გაშუქებით, არამედ თავისი მხატვრული შესრულებით, მაღალი ოსტატობით.

„განძი" დაწერილია თანამედროვეობის უშუალო განცდით, ავტორს აინტერესებს თავისი გმირების გრძნობები, განწყობილებანი. მოთხრობას საფუძვლად უდევს ღრმა აზრი, დიდი პრობლემა.

დ. შენგელაიამ „განძში" დამარწმუნებლად გამოხატა ის მნიშვნელოვანი ძვრები, რომლებიც საბჭოთა ადამიანის, მთელი ჩვენი საზოგადოების შეგნებაში მოხდა.

მაგრამ ამასთანავე გვინდა ვუსაყვედუროთ ავტორს ის აჩქარება, რომელიც მან ფინალის დამუშავებაში გამოიჩინა. ფინალური ეპიზოდის არასწორი გადაწყვეტა გარკვეულ ჩრდილს აყენებს ავტორის კარგ ჩანაფიქრს და მოთხრობის იდეურ ჟღერას.

აქვე შევჩერდებით ქართული სიტყვის ისეთ გამოჩენილ ოსტატზე, როგორიც არის კ. ლორთქიფანიძე. იგი ჩვენი დროის, საბჭოთა ეპოქის შთაგონებული მხატვარია. ყველა მისი ნაწარმოები თანამედროვეობის საღი ჰაერით სუნთქავს. ასეთივეა მის მიერ ახლახან გამოქვეყნებული „ნატვრის თვალის" პირველი ნაწილიც, რომელიც გაბედულად აყენებს თანამედროვეობის აქტუალურ საკითხებს. ავტორი საკოლმეურნეო სოფლის ცხოვრებას ასახავს იმ დიდი ამოცანების ასპექტში, რომლებსაც პარტია აყენებს საკოლმეურნეო სოფლის ადამიანების წინაშე. ამ ნაწარმოების მთელი პათოსი იმაში მდგომარეობს, რომ ცოცხალი, მეტყველი საღებავებით გადმოგვცეს შრომის სიხარული, მისი რომანტიკა, მისი გარდამქმნელი ძალა.

ნაყოფიერი შემოქმედებითი მუშაობით ხასიათდება გამოჩენილი პროზაიკოსი აკაკი ბელიაშვილი, რომელმაც ამ უკანასკნელ ხანებში გამოაქვეყნა რომანი „ულელტეხილზე", „რუსთაველი" პირველი ნაწილი და რამდენიმე საინტერესოდ დაწერილი მოთხრობა. ასეთია, მაგალითად, მოთხრობა „ხიდი", რომელშიც ავტორმა მეტად აქტუალური სადღეისო საკითხი დააყენა. ეს არის სოფლისა და ქალაქის ურთიერთობის საკითხი. მოთხრობამ ფართო გამოხმაურება ჰპოვა მკითხველთა შორის. ისიც უნდა ვთქვათ, რომ ა. ბელიაშვილმა ხუთი წლის წინათ გამოაქვეყნა თავისი ახალი რომანის „რუსთაველი" პირველი და აგრეთვე საექსპოზიციო ნაწილი და დღემდე ამ ნაწარმოების შემდგომ ნაწილებს უშედეგოდ ელოდება ჩვენი მკითხველი საზოგადოება.

გვინდა გამოვყოთ კიდევ თანამედროვეობის ამსახველი ორი რომანი. თ. დონქაშვილის „ალაზანზე" და რ. ჯაფარიძის „ჯარისკაცის ქვრივი". დონქაშვილის რომანი „ალაზანზე" დაწერილია ბასრი მამხილებელი პათოსით, გადაგვარებულ მუშაკთათვის ნიღბის ახდის წადილი ამ რომანში ძლიერ ნაკადად არის შეჭრილი. რომანში მოცემულია მთავარი გმირის გედეონ ვარამიძის გადაგვარების ისტორია, მაგრამ მოცემულია არა განყენებულად, არამედ კონკრეტული, გარკვეული ისტორიული ვითარების პირობებში. ავტორი ვრცლად მოგვითხრობს იმ მიზეზებზე, რომლებმაც გამოიწვია ხალხისგან გამოსული ამ ოდესღაც სამაგალითო მუშაკის გადაგვარება.

თინა დონქაშვილის რომანის „ალაზანზე" წარმატების მიზეზი ის არის, რომ მისი ავტორი ვარამიძის დაცემას აღწერს გულისტკივილით, რომ ავტორი ვარამიძის მიმდა ხედავს დიდ პოზიტიურ ძალას, რომელიც ებრძვის ბიუროკრატიზმს, მლიქვნელობას, კოლექტივისაგან მოწყვეტას.

ამ რომანშიც არის ნაკლოვანებანი, რომელთა შორის შეგვიძლია აღვნიშნოთ თუნდაც ის გარემოება, რომ შედარებით მკრთალად არის მოხაზული ისეთი შესანიშნავი მუშაკისა და სპეტაკი პიროვნების სახე, როგორიც ნიკო ხელაშვილია.

სინამდვილის მოვლენათა მხატვრული განზოგადების დროს გადამწყვეტი მნიშვნელობა ენიჭება იმას, თუ რა პოზიციებიდან აფასებს ავტორი ამ მოვლენებს, რა კავშირს პოულობს მათ შორის, როგორია მწერლის თვალსაზრისი. ჩვენ წინააღმდეგი არა ვართ მამხილებელი კრიტიკისა მხატვრულ ლიტერატურაში, ოღონდ ჩვენთვის სავსებით მიუღებელია სინამდვილის ისეთი ნეგატიური აღწერა, რომელიც ანგარიშს არ უწევს საბჭოთა საზოგადოების განვითარების კანონზომიერებას. ო. ჩხეიძის რომან „მეჩეჩში" ჩვენი საზოგადოებრივი განვითარება მრუდე სარკეშია დანახული. ავტორი ამხილებს უარყოფით მხარეებს, ჩვენი სინამდვილის განვითარების შემაფერხებელ მოვლენებს. მაგრამ მწერალი იყენებს მხოლოდ მუქ საღებავებს და პიროვნების კულტთან ბრძოლის საბაბით ნიჰილისტურად შეჰყურებს ყველაფერს, რაც კი ჩვენში შექმნილა და გაკეთებულა. იგი ჩვენს სინამდვილეში ვერ ხედავს პოზიტიურ ძალებს, რომლებსაც შეეძლოთ ნაკლოვანებათა დაძლევა, სიძნელეთა გადალახვა. და ყველა გმირში გულგატეხილობის სულისკვეთებას ავითარებს. ავტორის შეცდომაა, რომ ცალკეულ ბიუროკრატებს, მექრთამეებს, მლიქვნელებს, უსულგულო ადამიანებს განაზოგადებს და მთელ საბჭოთა საზოგადოებად წარმოიდგენს.

ო. ჩხეიძეს მართებს რაც შეიძლება საფუძვლიანად გადახედოს თავის იდეურ შემოქმედებითს პოზიციებს და წერის მანერასაც, ვინაიდან, როგორც მას სამართლიანად მიუთითეს ამხანაგებმა „მეჩეჩის" განხილვის დროს, ნაწარმოების ენაც ყალბი და მიუღებელია.

დაკვირვებული, ცხოვრების მცოდნე და მახვილი თვალის მხატვარია რ. ჯაფარიძე. მან გამოაქვეყნა ფართოდ მოფიქრებული რომანის „ჯარისკაცის ქვრივის" პირველი ნაწილი და მთელი რიგი მოთხრობები, რომლებმაც სამართლიანდა ჰპოვეს დადებითი შეფასება. რომანში მოთხრობილია ომისშემდგომი საკოლმეურნეო სოფლის ამბავი.

რევაზ ჯაფარიძის თვალი ყოველთვის ამჩნევს სინამდვილის დამახასიათებელ დეტალს და ამით მხატვრულ სახეს მეტ სიცოცხლეს ანიჭებს. ავტორი ხატვის კარგი ოსტატია, ამიტომ ქმნის ის ცოცხალ მხატვრულ სახეებს, ხასიათებს, რომლებიც მოქმედებაში ვითარდებიან. მკითხველი შეხვდება წიგნში ცალკეულ ფსიქოლოგიურად სუსტად მოტივირებულ ეპიზოდებს, მაგრამ ეს ხარვეზი უმნიშვნელოა იმ ზნეობრივ იდეალთან შედარებით, რომელიც რომანს საფუძვლად უდევს.

დიდი ინტერესი გამოიწვია გ. ნატროშვილის წიგნმა „ისევ გაზაფხული იდგა იორზე". ამ მოთხრობის დიდი ღირსება ის არის, რომ მასში ცხოვლად და ფერადოვნად დახატული ბუნების მომხიბვლელი სურათების ფონზე მოქმედებენ სისხლხორცით სავსე, მაღალი მორალური თვისებებით აღჭურვილი რიგითი საბჭოთა ადამიანები.

ჩვენს კრიტიკას ჯერ კიდევ არ განუხილავს და არ შეუფასებია ზოგიერთი ახალი ნაწარმოები, რომლებიც ჩვენი ქვეყნის მუშათა კლასის ცხოვრებას შეეხება. ასეთებია, მაგალითად, ი. ლისაშვილის „ერთგულება", ლ. ავალიანის „ახალი ჰორიზონტი", ს. თავაძის „ფოლადი", ლორიას „ჭიათურის მაღაროებში" და სხვ.

რამდენიმე საინტერესო მოთხრობა გამოაქვეყნა ამ წლებში ბელეტრისტმა ბ. ჩხეიძემ. ამ მოთხრობებში კარგად ჩანს ჩვენი დღეების შუქი, ახალი ცხოვრების შემოქმედი ადამიანის სახე. ასეთია, მაგალითად, მოთხრობა „ხოხბის წყაროსთან".

აქვე უნდა მოვიხსენიოთ რამდენიმე მცირე ფორმის ბელეტრისტული ქმნილება, რომლებმაც განსაკუთრებული ყურადღება დამსახურეს: გრ. ჩიქოვანის „ბერძენი", ე. ზედგინიძის „მზის ამოსვლის წინ", ა. სულაკაურის, თ. გოგოლაძის, ა. ლომიძის, ი. რურუას ნოველები, მ. ასათიანის მოთხრობები.

სურათი სრული და სწორი არ იქნება, თუ ამასთანავე არ აღვნიშნეთ ისტორიული და ისტორიულ-რევოლუციური შინაარსის რომანები, რომლებიც ამ წლებში დაიწერა და გამოქვეყნდა.

მხედველობაში გვაქვს შ. დადიანის რომანი „გვირგვინიანების ოჯახი", რომელმაც ნათელყო, რომ მხცოვანი მწერლის მარჯვენა სრულიადაც არ დაღლილა. ეს რომანი ნაწილობრივ მაინც ავსებს იმ ხარვეზს, რომელიც ისტორიულ-რევოლუციური რომანისტიკის სფეროში გვქონდა. ნაწარმოები ნათელ წარმოდგენას გვაძლევს იმ ხალხურ მოძრაობაზე, რომელიც წინ უსწრებდა 1905 წლის რევოლუციას.

აქვე უნდა დავასახელოთ ალექსანდრე ქუთათელის ოთხკარიანი ისტორიულ-რევოლუციური რომანი „პირისპირ", რომელიც ავტორმა საფუძვლიანად გადაამუშავა და რომელმაც მაღალი შეფასება მიიღო ქართული ლიტერატურისა და ხელოვნების დეკადაზე მოსკოვში. ასევე საფუძვლიანად გადაამუშავა საბჭოთა პროზის გამოჩენილმა ოსტატმა ლეო ქიაჩელმა სამამულო ომის თემაზე დაწერილი „მთის კაცი".

ისტორიულ რომანებს შორის, რომლებიც უკანასკნელ წლებში შეიქმნა, უნდა აღინიშნოს კ. გამსახურდიას „დავით აღმაშენებელი", გრ. აბაშიძის „ლაშარელა" და ლ. გოთუას „გმირთა ვარამი".

უკანასკნელ წლებში ქართული პროზის რიგებში საიმედო ახალგაზრდა ძალები ჩადგნენ. მათი ნაწარმოებების მიხედვით მკითხველს შეუძლია გაეცნოს ჩვენი ახალგაზრდობის სახელოვან ბიოგრაფიას, იმ საზოგადოებრივ ცხოვრებას, რომელშიც ამ ახალგაზრდობის ფორმირება ხდება. ამ მხრივ კარგ მასალას იძლევა რ. ინანიშვილის, რ. ბეჟანიშვილის, ედ. ყიფიანის და სხვათა შემოქმედება.

ცხადია, დასახელებულ და სხვა ახალგაზრდა პროზაიკოსებს კიდევ დიდი მუშაობა მართებთ მწერლური ოსტატობის დაუფლებისათვის.

ისიც უნდა ითქვას, რომ ზოგიერთი ახალგაზრდა მწერლის შემოქმედებაში შესამჩნევია უარყოფითი მოვლენებიც. ეს შეეხება იმ ნაწარმოებებს, რომლებშიც მხატვრული ყურადღება გადატანილია წვრილმან ამბებზე და რომლებიც გამოთიშული არიან ჩვენი საზოგადოებრივი ცხოვრების პრობლემატიკისაგან.

* * *

განსაკუთრებით მძიმე მდგომარეობა გვაქვს დრამატული მწერლობის დარგში.

დრამატურგია დღესდღეობით ჩვენში ყველაზე ჩამორჩენილ ჟანრს წარმოადგენს. დიდი უმეტესობა პიესებისა, რომლებიც ჩვენში იწერება, ზერელედ ასახავს სინამდვილეს, ლიტერატურულად უმწეოა. მხატვრულად მკრთალია და სრულიად ვერ უპასუხებს ქართული საბჭოთა თეატრის საჭიროებას და ჩვენი ხალხის გაზრდილ სულიერ მოთხოვნილებებს. ჩვენს მაყურებელს პირველ რიგში სურს სცენაზე იხილოს მოწინავე ადამიანები. ჩვენი ცხოვრების აქტიური შემოქმედნი. მეტი წილი პიესები კი, რომლებიც უკანასკნელ წლებში დაიწერა, სიმართლით ვერ ასახავს ჩვენს სინამდვილეს, მის მრავალფეროვნებასა და სირთულეს. მათში მოცემული არ არის ადამიანების განზოგადებული მხატვრული სახეები. უკანასკნელი წლების უკეთეს პიესაშიც კი, როგორიც არის მიხ. მრევლიშვილის „ზავი", წარმოსახული არ არის ჩვენი დღევანდელობის სწორი, რეალისტურად დამაჯერებელი სურათი. ავტორის მთელი შემოქმედებითი პათოსი მიმართულია იქითკენ, რომ დახატოს უარყოფითი სახე და არა მიმზიდველი გმირული შრომის მაგალითის მომცემი დადებითი ტიპი. ჩვენი პიესების მთავარი ნაკლი სწორედ ის არის, რომ მათში უარყოფითი პერსონაჟების ხასიათები, მათი სახეები დახატულია უფრო ძლიერი საღებავებით, ვიდრე დადებითი გმირებისა.

ამ ბოლო წლებში დაიწერა რამდენიმე პიესა, რომლებსაც გარკვეული ლიტერატურული ღირსებანი ახასიათებთ. ასეთებია: პ. კაკაბაძის „დავით მერვე", ი. ვაკელის „საქმიანი კაცი", ვ. გაბესკირიას „ახალწლის ღამეს", მარიკა ბარათაშვილის „მარინე", ს. კლდიაშვილის „დაბრუნება", მ. ჯაფარიძის „ჩვენებურები", ვ. კანდელაკის „მაია წყნეთელი", გ. შატბერაშვილის „უცნობი ქალი" და სხვ., აგრეთვე ლ. გოთუას ახალი პიესა „სამსახეობა რაინდისა", რომელიც ხალხური თეატრალური ფორმის ძიების ცდას წარმოადგენს. მაგრამ რა გაზვიადებულადაც უნდა შევაფასოთ ჩამოთვლილი და სხვა პიესების მხატვრული თვისება, ისინი მაინც ვერ ავსებენ იმ ხარვეზს, რაც ამჟამად დრამატურგიაში გვაქვს.

იყო დრო, როცა სცენაზე მხოლოდ დადებითი პერსონაჟები ცხოვრობდნენ, ისინი მეტად იოლად აღწევდნენ წარმატებას. ასევე დარღვეულია ცხოვრების სიმართლე იმ პიესებში, რომლებმაც ამ უკანასკნელ წლებში ქართული სცენა დაიკავეს. ჩვენში მეტად მომრავლდა ე. წ. მამხილებელი პიესები, რომლებიც თანამედროვეობას წარმოგვიდგენენ ცალმხრივად, მხოლოდ მუქი საღებავებით. ასეთია, მაგალითად, კიტა ბუაჩიძის პიესა „ეზოში აკი ძაღლია".

ვ. გაბესკირია რამდენიმე საინტერესო პიესის ავტორია. ის ჩვენი ქართული პოეზიის თვალსაჩინო წარმომადგენელია. მისი პიესები გამოირჩევიან გარკვეული ლიტერატურული დონით, მაგრამ მხოლოდ კარგი ლიტერატურული გემოვნება არ კმარა. გულისტკივილით უნდა ვუთხრათ ვ. გაბესკირიას, რომ უკანასკნელ წლებში შექმნილ პიესებში მან მარცხი განიცადა. მხედველობაში გვაქვს პირველ რიგში მისი უკანასკნელი პიესა „გურიის მთები დაუთოვია".

გრ. ბერძენიშვილის პიესა „ლერწამი ქარში" სამართლიანად იყო გაკრიტიკებული როგორც ჩვენს, ისე რუსულ პრესაში. სუსტი და მკრთალი იყო გ. ქელბალიანის პიესა „ხმა გულისა", რომელიც ქუთაისის თეატრმა დადგა.

ამ უკანასკნელ წლებში დრამატურგიის ჟანრში ცოტას მუშაობენ ისეთი გამოცდილი, სასცენო ხელოვნებას დაუფლებული, სიტყვის კარგი ოსტატები, როგორიც არიან პ. კაკაბაძე, ს. კლდიაშვილი, მ. ჯაფარიძე და სხვები, ამის გამო ჩვენი თეატრის სცენას ხშირად სუსტი ნაწარმოებები იკავებენ. თეატრს დიდი სახელმწიფოებრივ-აღმზრდელობითი მნიშვნელობა აქვს. დრამატურგები უნდა ჩაუკვირდნენ ამ დარგში შექმნილ მდგომარეობას და შექმნან ჩვენი დროის შესატყვისი პიესები.

* * *

აქტიურ შემოქმედებითს მუშაობას ეწეოდნენ ამ წლების მანძილზე ჩვენი საბავშვო მწერლები. ბევრი საინტერესო, ახალი საბავშვო მოთხრობა და ლექსთა კრებული დაიბეჭდა. წიგნებად გამოვიდა ჩვენი ცნობილი საბავშვო მწერლების ნ. ნაკაშიძის, ა. ხახუტაშვილის, მარიჯანის, გ. კაკუხიძის, ი. სიხარულიძის, მაყ. მრევლიშვილის, მ. ლებანიძის, ნ. ჩაჩავას, კ. გოგიაშვილის, რ. ქორქიას და სხვათა რჩეული მოთხრობები და ლექსები. კმაყოფილებით უნდა აღვნიშნოთ ის ფაქტი, რომ საბავშვო მწერლობასაც შეემატა ნიჭიერი ახალგაზრდობა, რომელთა შემოქმედებითმა მუშაობამ ერთგვარი სიახლე და ხალისი შემოიტანა ქართულ საბავშვო მწერლობაში. მხედველობაში გვყავს ოტია იოსელიანი, ლ. მრელაშვილი, ივანე ურჯუმელაშვილი, აკაკი გეწაძე. და სხვ.

ამისდა მიუხედავად უნდა ითქვას, რომ საბავშვო მწერლობა კვლავ ჩამორჩება იმ მაღალ მოთხოვნებს, რომლებსაც ჩვენი შესანიშნავი მოზარდი თაობა უყენებს მას.

* * *

ფართოდ განვითარდა საანგარიშო პერიოდში მთარგმნელობითი მუშაობა. ჩვენში ყოველწლიურად გამოდის მრავალი მხატვრული ნაწარმოება, თარგმნილი როგორც რუსული, ისე სხვა მოძმე ხალხების ენებიდან. ასევე სისტემატურად ითარგმნება და იცემა დასავლეთევროპის კლასიკური და დემოკრატიული ქვეყნების ლიტერატურათა ნიმუშები, კაპიტალისტური ქვეყნების პროგრესული მწერლების ნაწარმოებები.

მეორე მხრივ, თითქმის არ მოიპოვება ცნობილი ქართველი მწერალი, როგორც კლასიკოსი, ისე თანამედროვე, რომ მისი ნაწარმოები არ იყოს თარგმნილი და არ ჟღერდეს რუსულ ენაზე, ჩვენი მოძმე ხალხების ენებზე.

ქართული ლიტერატურის წარმატებაში დეკადაზე მნიშვნელოვანი როლი შეასრულეს მთარგმნელებმა, გამომცემლობებმა, რედაქტორებმა.

* * *

ქართული საბჭოთა მწერლობის ნაკლოვანებანი ბევრად უფრო მცირე იქნებოდა, ხოლო მისი მიღწევები და წარმატებანი ბევრად მეტი და მნიშვნელოვანი, ჩვენი ლიტერატურული კრიტიკა და ლიტერატურათმცოდნეობა რომ ღირსეულად ასრულებდნენ მათზე დაკისრებულ მაღალ მოვალეობას.

უდავოა, რომ თუ არ იქნა მებრძოლი, ბასრი და კომპეტენტური კრიტიკული აზროვნება, შეუძლებელია მხატვრული ლიტერატურის ნორმალური განვითარება.

არ შეიძლება ითქვას, რომ საქართველოში თითქოს არა გვყავდეს ნიჭიერი და ერუდირებული კრიტიკოსთა კადრი, ვერც იმას ვიტყვით, თითქოს ეს ამხანაგები არ მუშაობდნენ, ან ცოტას მუშაობდნენ. აი, გავიხსენოთ, თუ როგორი მოწონება დაიმსახურა ქართულმა კრიტიკულმა აზროვნებამ მოსკოვში ჩვენი ხელოვნებისა და ლიტერატურის დეკადის დღეებში. გამოჩენილმა რუსმა კრიტიკოსებმა და ლიტერატურათმცოდნეებმა მაღალი შეფასება მისცეს ქართული ლიტერატურის ისტორიის ნარკვევს, რომელიც ალ. ბარამიძემ, შ. რადიანმა და ბ. ჟღენტმა დაწერეს; დადებითი შეფასება ჰპოვა აგრეთვე დეკადისათვის ჩვენი კრიტიკოსების მიერ სპეციალურად დაწერილმა ოცზე მეტმა მონოგრაფიამ გამოჩენილი ქართველი მწერლების შესახებ. დავუმატოთ ამას გ. ჯიბლაძის „კრიტიკული ეტიუდები" და ვრცელი ნაშრომი „ცხოვრება და ხელოვნება", ს. ჭილაიას „ქართული საბჭოთა ლიტერატურის განვითარების გზა", გეროხტი ქიქოძის „მეშუარები", ლ. კალანდაძისა და გ. მარგველაშვილის რჩეული კრიტიკული წერილების კრებულები, განსვენებულ ლ. ასათიანის წიგნი „ქართველი ხალხის ლიტერატურული ურთიერთობანი მომძე ხალხებთან" და ნათელი გახდება, რომ ჩვენს კრიტიკოსებს ბევრი რამ კარგი და სასარგებლო გაუკეთებიათ. განსაკუთრებული კმაყოფილებით უნდა აღინიშნოს, რომ სწორედ უკანასკნელ წლებში მწერლობის სარბიელზე გამოვიდნენ ახალგაზრდა ნიჭიერი კრიტიკოსები გ. ციციშვილი, გ. ასათიანი, გ. ხუხაშვილი, ნ. ხეიძე, ზ. ჭუმბურიძე, მ. კანკავა და სხვები, რომელთა პირველმავე ლიტერატურულ-კრიტიკულმა ნაშრომებმა საზოგადოებრივი ყურადღება მიიპყრეს და მოწონება დაიმსახურეს.

მაგრამ ყოველივე ამის მიუხედავად არ შეგვიძლია კმაყოფილი ვიყოთ ლიტერატურული კრიტიკის მდგომარეობით. ჩვენი კრიტიკა დროულად არ ეხმაურება ლიტერატურულ მოვლენებს, დროულად არ გვაძლევს მწერლობის ახალ ნაწარმოებთა ღრმა და კვალიფიციურ ანალიზს. მრავალ შემთხვევაში კრიტიკული ანალიზი შეცვლილია ნაწარმოების სიუჟეტის მშრალი და უსიცოცხლო გადმოცემით, იდეურ-ესთეტიკური ანალიზის ერთიანობა მეტად იშვიათ მოვლენას წარმოადგენს ჩვენი კრიტიკოსების ნაწერებში. ზოგიერთმა ჩვენმა კრიტიკოსმა, მაგალითად გ. ნატროშვილმა, დ. ბენაშვილმა, ე. ქარელიშვილმა, ვ. ზამბახიძემ, ი. ქუთელიამ რატომღაც შეანელეს თავიანთი მოღვაწეობა ცოცხალი ლიტერატურული პროცესების მდინარეში. მთავარი კი მაინც ის არის, რომ საგრძნობლად მოდუნდა ლიტერატურული კრიტიკის მებრძოლი სული, შემტევი ძალა და შემართება. ჩვენი კრიტიკა არ აწარმოებს ბრძოლას მწერლობის მაღალი იდეურ-მხატვრული ხარისხისათვის, საკმაო წინააღმდეგობას არ უწევს მდარე, ყალბ, ყოველგვარ ესთეტიკურ ღირებულებას მოკლებულ ნაწარმოებთა მომრავლებას. ჩვენი კრიტიკოსების წერილების დიდი უმრავლესობის მიხედვით ისეთი შთაბეჭდილება შეგექმნებათ, თითქოს ჩვენს მწერლობაში მხოლოდ შიდეკრები და მაღალი ღირსების ქმნილებანი გვქონდეს და თითქოს ყველა ჩვენი მწერალი გამოუკლებლად გენიოსი თუ არა, მხატვრული სიტყვის პირველხარისხოვანი ოსტატი მაინც იყოს.

საოცარი ის არის, რომ ამ მხრივ უფრო მეტად ახალგაზრდა კრიტიკოსები სცოდავენ, რომელთაც მეტი ჭაბუკური ცეცხლი, გამბედაობა და შემართება უნდა ახასიათებდეთ. სწორედ კრიტიკოსთა ასეთი „მოღვაწეობის" შედეგად ჩვენს ცხოვრებაში ფეხი მოიკიდა ფუჭი ქედმაღლობის, თვითმოწონებისა და თვითკმაყოფილების განწყობილებებმა.

ჩვენთვის, როგორც ჰაერი, ისეა აუცილებელი ჯანსაღი, კეთილმოსურნე, მაგრამ მართალი, პირდაპირი და გაბედული კრიტიკული აზრი და ჩვენ ყველაფერი უნდა გავაკეთოთ ასეთი ლიტერატურული კრიტიკის განვითარებისათვის.

ქართული მწერლობის ისტორიის მკვლევარებმა ამ წლებში რამდენიმე კაპიტალური შრომა შექმნეს. გამოქვეყნდა ჩვენი გამოჩენილი მხცოვანი მეცნიერის კ. კეკელიძის „ქართული ლიტერატურის ისტორიის" პირველი ტომი და მისივე „ეტიუდების" ახალი წიგნი, პ. ინგოროყვას „გიორგი მერჩულე", ალ. ბარამიძის მონოგრაფია შ. რუსთაველზე, დაიწერა რამდენიმე გამოკვლევა მე-19 საუკუნის ქართული ლიტერატურის ისტორიის საკვანძო საკითხებზე, რუსეთ-საქართველოს ლიტერატურული ურთიერთობის შესახებ და სხვ. უნდა მოვიხსენიო აკ. გაწერელიას შრომა „ქართული კლასიკური ლექსი", რომელიც ქართული პოეტიკის კარგი შენაძენია.

მაგრამ ჩვენს ლიტერატურის ისტორიკოსებსაც უნდა ვუსაყვედუროთ ზოგი რამ: რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ისტორიის ინსტიტუტმა დღემდე ვერ შექმნა ქართული მწერლობის მეცნიერული ისტორია, თუმცა ეს ინსტიტუტი ოც წელიწადზე მეტია არსებობს და გამუდმებით ამზადებს ასეთ ისტორიებს. ჯერ კიდევ არა გვაქვს ვრცელი და ნამდვილად მეცნიერული მონოგრაფიული ნაშრომები ჩვენი მწერლობის უდიდეს კლასიკოსებზე — დ. გურამიშვილზე, ილ. ჭავჭავაძეზე, აკ. წერეთელზე და სხვ. შ. რუსთაველზეც სულ ბოლო დრომდე არც ერთი მონოგრაფიული ნაშრომი არ მოგვეპოვებოდა. ახლა ეს ხარვეზი ერთგვარად შეივსო. ერთდროულად გამოვიდა რუსთაველისადმი მიძღვნილი ორი მონოგრაფია — ალ. ბარამიძისა ქართულად და შ. ნუცუბიძისა რუსულად.

დეკადის დღეებისათვის ქართულ ენაზე გამოიცა აფხაზური და ოსური პოეზიისა და პროზის ანთოლოგიები.

ამ წლებში შექმნილ პოეტურ ნაწარმოებთა შორის აქ უნდა აღვნიშნოთ აფხაზეთის სახალხო პოეტის დიმიტრი გულიას პოემა „ჩემი კერა". ეს პოემა მნიშვნელოვანი მოვლენაა ჩვენს ლიტერატურულ ცხოვრებაში. იგი თარგმნილია როგორც ქართულ, ისე რუსულ ენებზე. ცნობილი აფხაზი პოეტი ბ. შინკუბა ამჟამად მუშაობს საინტერესო თემაზე — აფხაზი გმირის კიახბა ხაჯარატის ასახვაზე. ივ. თარბამ დაწერა მთელი რიგი ახალი ლექსები და პოემები, რომლებშიც ასახულია საბჭოთა ადამიანების მაღალი მორალური თვისებები.

საინტერესო ლირიკული ლექსები და პროზაული ნაწარმოებები გამოაქვეყნეს შ. ცვიჟბამ, ი. პაპასკირმა, მ. ლაკერბაიამ, ჯონუამ, ლასურიამ, ლომიამ და სხვ.

ნაყოფიერ მუშაობას ეწევა ნიჭიერი პოეტი შ. აკობია აფხაზური პოეზიის ქართულ ენაზე თარგმნის მხრივაც.

გარკვეული შემოქმედებითი მიღწევებით ხვდებიან ჩვენს ყრილობას სამხრეთ ოსეთის მწერლები თ. გაფეზი, დ. ჯიოევი, რ. ასაევი, ე. ბეკოევი, ნაფი ჯუსოევი, გაბულოვი, გ. ჯატიევი და სხვ.

ასევე ნაყოფიერ მუშაობას ეწეოდნენ საქართველოს მწერალთა კავშირის აჭარის განყოფილებაში გაერთიანებული ქართველი მწერლები — პ. ლორია, ნ. მალაზონია, პ. რურუა, ფ. ხალვაში, ნ. გვარიშვილი, გ. სალუქვაძე და სხვ.

საქართველოს მწერალთა კავშირის ქუთაისის განყოფილებამ ერთგვარად გამოაცოცხლა თავისი საქმიანობა. განყოფილებამ გამოავლინა მთელი რიგი ახალგაზრდა ნიჭიერი მწერლები, - რომლებიც ახლა ნაყოფიერად მუშაობენ.

ამხანაგებო!

ასეთია მოკლედ ქართული ლიტერატურის დღევანდელი მდგომარეობა და ის ახალი ამოცანები, რომლებსაც მწერლობის წინაშე აყენებს ჩვენი სამშობლოს განვითარების ახალი პერიოდი. როგორც ხედავთ, ამ 4-5 წლის განმავლობაში ქართულ მწერლობაში ცოტა როდი შექმნილა საყურადღებო და მნიშვნელოვანი ნაწარმოები. როგორც ყოველთვის, ამ წლების მანძილზეც ჩვენი მწერლობა თავის ხალხთან იყო და მასთან განუყოფელ კავშირში იღვწოდა ჩვენი სამშობლოს დიდებისა და ძლიერებისათვის.

მაგრამ ჩვენ უფლება არა გვაქვს ვკმაყოფილდებოდეთ მიღწეულით და მთელი სიმწვავით არ ვამჟღავნებდეთ იმ სერიოზულ ნაკლოვანებებს, რომლებიც ჩვენი ლიტერატურის ყოველ ჟანრში გვხვდება. ამ ნაკლოვანებათა დაძლევა ყოველი ჩვენგანის, მთელი ჩვენი კოლექტივის, ჩვენი სამწერლო ორგანიზაციის უპირველესი მოვალეობაა.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა ახლახან მიგვითითა სერიოზულ შეცდომებსა და ნაკლოვანებებზე ჟურნალ „მნათობის" რედაქციის მუშაობაში. გარკვეული შეცდომები დაუშვა აგრეთვე ჟურნალ „ცისკრის" რედაქციამ. ამ სამართლიანი პარტიული კრიტი

ყოველი მხრიდან

მიქოიანი ეიზენჰაუერს შეხვდა

„ნიუ-იორკ ტაიმსი“ წერს: შესაძლოა დაისახოს ცივი ომის შეწყვეტის რაღაც პერსპექტივა.

ოტო გროტევოლი—ჰანოიში

ბატისტას კუბა ეზმანება

ა. ი. მიქოიანი ამერიკის შეერთებულ შტატებში

ვაშინგტონი, 17 იანვარი. (საკდესი). დღეს თეთრ სახლში გაიმართა სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილის ა. ი. მიქოიანის საუბარი ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტ დუიტ დ. ეიზენჰაუერთან. საუბარს დაესწრნენ აგრეთვე სსრ კავშირის ელჩი ამერიკის შეერთებულ შტატებში მ. ა. მენშიკოვი და საგარეო საქმეთა სამინისტროს მრჩეველი ო. ა. ტროიანოვსკი. ამერიკის მხრივ დაესწრნენ ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო მდივანი ჯონ ფოსტერ დალესი და ამერიკის შეერთებული შტატების ელჩი სსრ კავშირში ლ. ტომპსონი.

ვაშინგტონი, 17 იანვარი. (საკდესის სპეც. კორ.). როგორც უკვე ვიუწყებოდით, გუშინ ა. ი. მიქოიანი და მისი თანმხლები პირები იყვნენ საუზმეზე, რომელიც ა .ი. მიქოიანის პატივსაცემად გამართა სენატის საგარეო საქმეთა კომისიის თავმჯდომარემ სენატორმა გრინმა. საუზმის დამთავრებას სენატის საგარეო საქმეთა კომისიის ვესტიბიულში ელოდა უმაგალითოდ ბევრი ამერიკელი და უცხოელი კორესპონდენტი. მიუხედავად იმისა, რომ კომისიის წევრთა შეხვედრას ა. ი. მიქოიანთან არაოფიციალური ხასიათი ჰქონდა, კორესპონდენტებმა ბევრი შეკითხვა მისაცეს სენატორებს. უპასუხა რა ამ კითხვებზე, სენატორმა გრინმა თქვა, ა. ი. მიქოიანმა ძალიან ნათლად ჩამოაყალიბა საბჭოთა კავშირის პოზიციაო. ამერიკის შეერთებულ შტატებში ა. ი. მიქოიანის ჩამოსვლამ, თქვა მან, უკვე შეუწყო ხელი სსრ კავშირსა და ამერიკის შეერთებულ შტატებს შორის ურთიერთობის გაუმჯობესებას. სენატორმა ფულბრაიტმა უპასუხა რა კორესპონდენტთა კითხვაზე, აღნიშნა, რომ ჩამოაყალიბა რა სსრ კავშირის პოზიცია მთელ რიგ საკითხებში, მათ შორის ბერლინის საკითხშიც, ა. ი. მიქოიანმა ხაზგასმით აღნიშნა საბჭოთა მთავრობის სურვილი მიღწეულ იქნას შეთანხმება დასავლეთის სახელმწიფოებთან. თქვა რა, რომ ა. ი. მიქოიანს არაერთხელ აღუნიშნავს, რომ საჭიროა კონკრეტული ნაბიჯები შეთანხმების მისაღწევად და ურთიერთ გიელას დაბეჭდა ცნობები სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილის ა. ი. მიქოიანის საუბრის შესახებ ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტ დ. ეიზენჰაუერთან და მოათავსა ფოტოსურათები, რომლებიც გადაღებულია ამ შეხვედრის დროს თეთრ სახლში. ამერიკის პრესა გაცხოველებით უკეთებს კომენტარს ამ საუბარს, აგრეთვე ა. ი. მიქოიანის ადრინდელ შეხვედრებს ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო მდივან დალესთან და სხვა ოფიციალურ პირებთან, ა. ი. მიქოიანის გამოსვლებს ამერიკის შეერთებული შტატების პოლიტიკური და საქმიანი წრეების წარმომადგენელთა წინაშე. გაზეთები აღიარებენ, რომ საბჭოთა სახელმწიფო მოღვაწის პირდაპირმა, გულახდილმა გამოთქვამებმა, რაც გამსჭვალულია მშვიდობისმოყვარეობის სულისკვეთებით, იმ საკითხების მოწესრიგების მისწრაფებით, რომლებიც იწვევენ დაძაბულობას სსრ კავშირისა და ამერიკის შეერთებული შტატების ურთიერთობაში, უდიდესი შთაბეჭდილება მოახდინეს ამერიკის საზოგადოებრიობაზე, რომელიც დაღალა „ომის ზღვარზე“ ბალანსირების პოლიტიკამ.

ა. ი. მიქოიანის მოგზაურობამ ამერიკის შეერთებულ შტატებში, წერს გაზეთი „ნიუ-იორკ ტაიმსი“, „უდიდესი ინტერესი გამოიწვია, რაც, როგორც ჩანს, მოწმობს ფართოდ გავრცელებულ იმედს, რომ, ბოლოსდაბოლოს, შესაძლოა, დაისახა ცივი ომის შეწყვეტის რაღაც პერსპექტივა“.

„ეჭვი არ შეიძლება ვიქონიოთ,—წერს გაზეთი, — რომ ა. ი. მიქოიანის მოგზაურობამ უდიდესი ზემოქმედება მოახდინა როგორც შეერთებულ შტატებში, ისე საზღვარგარეთ. ამ მოგზაურობამ შექმნა შთაბეჭდილება, რომ პირდაპირი მოლაპარაკება მაღალ დონეზე ორ მოწინააღმდეგეს შორის ცივ ომში, შესაძლოა, შეანელებდა დაძაბულობას მთელ მსოფლიოში“.

ვაშინგტონი, 19 იანვარი. (საკდესი). 18 იანვარს საღამოს ა. ი. მიქოიანი ამერიკის შეერთებული შტატების უდიდესი რადიოსატელევიზიო კომპანიის „ნეიშნლ ბროდკასტინგ კომპანის“ თხოვნით გამოვიდა ტელეგადაცემაში „შეხვედრა პრესასთან“. ერთი საათის განმავლობაში უპასუხებდა ა. ი. მიქოიანი ამერიკელ კორესპონდენტთა ჯგუფის მრავალ შეკითხვაზე.

დამხობილი მარიონეტი დიქტატორი ამზადებს კუბაში შეჭრას

ნიუ-იორკი, 17 იანვარი. (საკდესი). როგორც ფრანს პრესის სააგენტოს კორესპონდენტი ჰავანიდან იუწყება, კუბის კონტრდაზვერვის ხელმძღვანელმა მაიორმა რენე დე ლოს სანტოსმა გუშინ განაცხადა, რომ კუბის ყოფილი დიქტატორი ბატისტა დომინგოს რესპუბლიკის ტერიტორიაზე, სადაც იგი გაიქცა მისი ტირანული რეჟიმის დამხობის შემდეგ, ამზადებს სამხედრო ძალებს კუბაში შეჭრისათვის პრეზიდენტ ურუტიას მთავრობის დამხობის მიზნით. როგორც სანტოსი აცხადებს, ამ ძალების რიცხვი შეადგენს 10 ათას კაცს.

ყოფილი დიქტატორის განზრახვებს, რომელიც ხელისუფლებას ინარჩუნებდა მხოლოდ შეერთებული შტატების მხარდაჭერის მეოხებით, ადგილობრივი მეთვალყურენი უშუალოდ უკავშირებენ ამერიკის ცილისმწამებლურ პროპაგანდისტულ კამპანიას კუბის ახალი მთავრობის წინააღმდეგ. დამახასიათებელია, რომ ამერიკის საინფორმაციო სააგენტოები დუმილით უვლიან გვერდს ბატისტას ინტერვენციონისტულ გეგმებს.

დორტმუნდის მოსახლეობის აღშფოთება

ბერლინი, 17 იანვარი (საკდესი). როგორც უკვე ვიუწყებოდით, გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის თავდაცვის სამინისტროსა და ნატოს სარდლობის გადაწყვეტილებამ განლაგებულ იქნას დორტმუნდის (დასავლეთი გერმანია) რაიონში მართული რაკეტებით აღჭურვილი ინგლისის პოლკი და შეიქმნას 4 რაკეტული ბაზა დიდი პროტესტი და აღშფოთება გამოიწვია ქალაქის მოსახლეობაში. როგორც ადნის სააგენტო იუწყება, დასავლეთ გერმანიის პროფკავშირთა გაერთიანების ადგილობრივმა ორგანიზაციამ გამოაქვეყნა პროტესტი, რომელშიც ნათქვამია, რომ რაკეტული ბაზების აგება უდიდეს საფრთხეს უქმნის დორტმუნდისა და ახლომახლო რაიონების მოსახლეობას ამიტომ, ხაზგასმით აღნიშნულია განცხადებაში, დასავლეთ გერმანიის პროფკავშირთა გაერთიანების დორტმუნდის ორგანიზაცია ოფიციალურად გამოთქვამს პროტესტს რაკეტული ბაზების განლაგებისა და რაკეტებისათვის სასტარტო მოედნების აგების წინააღმდეგ.

საფრანგეთის კომპარტიის დელეგაცია სკკპ XXI ყრილობაზე

პარიზი, 17 იანვარი. (საკდესი). როგორც გაზეთი „ლუმანიტე“ იუწყება, საფრანგეთის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიურომ დანიშნა საფრანგეთის კომუნისტური პარტიის დელეგაცია საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XXI ყრილობაზე. დელეგაციაში შედიან: საფრანგეთის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრი და მდივანი უაკ დიუკლო, ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრი რაიმონ გიუიო, ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრობის კანდიდატი გიუსტავ ანსარი, კომპარტიის ქვემო სენის დეპარტამენტის ფედერაციის მდივანი როლან ლეროუა და ცენტრალური კომიტეტის წევრი ეორუ მარშე.

ვიეტნამში — სტუმრად

ჰანოი, 17 იანვარი. (საკდესი). დღეს ჰანოიში ვიეტნამის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობის მოწვევით ჩამოვიდა გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობის დელეგაცია მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის ოტო გროტევოლის მეთაურობით.

ოსაბლეოგის აღწერა გრძელდება

ფურცლები ივსება გემებზე

ფოთში ორგანიზებულად მიმდინარეობს მოსახლეობის საკავშირო აღწერა. თუ წინა აღწერის დროს ქალაქად და სოფლად შექმნილი იყო ერთი სააღწერო განყოფილება და 40-მდე სააღწერო უბანი, ამჟამად შექმნილია 2 განყოფილება და 70 სააღწერო უბანი, რაც ფოთის ზრდასა და განვითარებაზე მეტყველებს. ამჟამად 123 აღმწერი, 15 ინსტრუქტორ-კონტროლიორი, აგრეთვე აღწერის ხელშემწყობი კომისიის წევრები და აქტივისტები ნაყოფიერ მუშაობას ეწევიან.

აღწერა სამ დღეში დაამთავრეს თავიანთ უბნებში აღმწერებმა თ. გერსამიამ, ს. კორტავამ, ს. როყვამ და სხვ. 19 იანვრისათვის აღწერილი იყო ქალაქის მოსახლეობის 70 პროცენტი.

17-18 იანვარს ფოთის ნავსადგურში ქდანოვიდან მოვიდნენ სატვირთო გემები „ივანე ბოგუნი“, „ნალჩიკი“, „ნოვაია ზემლია“ და „კრივოი როგი“, რომელთა ეკიპაჟების აღსაწერად სტატისტიკური სამმართველოს საქალაქო ინსპექციის მუშაკებმა გარკვეული მუშაობა გასწიეს.

კ. კოპაძიძე,
ფოთის საქალაქო გაზეთის „მგზნებარე კოლხიდელის“ რედაქტორის მოადგილე.

სურათზე: ხობუმის პირველი საალწერო განყოფილების აღმწერი ზ. შუღლუმბა (მარცხნივ) ამიერკავკასიის რკინიგზის ხობუმის განყოფილების ინჟინერ ა. კუჭუხიძის ოჯახის წევრების აღწერის დროს.

ფოტო ს. კოროტკოვისა.

მსოფლიო პირველობა კალათბურთში

სპორტის მოყვარულთა საერთო ინტერესს იწვევს მსოფლიო პირველობის გათამაშება კალათბურთში, რომელიც სამხრეთ ამერიკის პატარა ქვეყანაში — ჩილში მიმდინარეობს. ამ შეჯიბრებისადმი ინტერესს კიდევ უფრო ზრდის ის, რომ მასში პირველად გამოდის სსრ კავშირის ვაჟთა ნაკრები გუნდი.

დასაწყისში გათამაშება მიმდინარეობს ქვეჯგუფებში, სადაც გამარჯვებული ორ-ორი გუნდისაგან შეიქმნება ფინალური ჯგუფი. წილისყრის შედეგად საბჭოთა კავშირის ნაკრები გუნდი მოხვდა „ბ“ ქვეჯგუფში. მასთან ერთად ფინალში გასვლისათვის იბრძვიან ბრაზილიის, კანადისა და მექსიკის ნაკრები გუნდები.

საბჭოთა კალათბურთელებმა პირველი მატჩი გამართეს ქ. ტემუკოში მექსიკის გუნდის წინააღმდეგ. ბრძოლა თავიდანვე ჩვენი ქვეყნის ნაკრების უპირატესობით წარიმართა და შეჯიბრების პირველი ნახევარიც მის სასარგებლოდ დამთავრდა ანგარიშით 48:42. მეორე ტაიმში საბჭოთა სპორტსმენების უპირატესობა კიდევ უფრო აშკარა გახდა. სსრ კავშირის ნაკრებმა გუნდმა გაიმარჯვა 102:72.

პირველი ტურის დანარჩენ შეხვედრათა შედეგები ასეთია: „ა“ ქვეჯგუფი — ამერიკის შეერთებული შტატები-არგენტინა 87:73 (48:27); ტაივანი-არაბთა გაერთიანებული რესპუბლიკა 71:69 (39:38). „ბ“ ქვეჯგუფი — ბრაზილია-კანადა 69:52 (30:24). „გ“ ქვეჯგუფი — ბულგარეთი-პუერტო-რიკო 67:55 (37:16); ფილიპინები-ურუგვაი 68:59 (36:31).

მეორე ტურში სსრ კავშირის გუნდმა დაამარცხა ბრაზილიის კალათბურთელები 73:65.

შეჯიბრება გრძელდება.

ალმწერებს ეხმარებიან

ზუგდიდი. (საკ. კორ.). 1939 წელს მოსახლეობის სრულიად საკავშირო აღწერის შემდეგ სახე იცვალა ზუგდიდის რაიონმა. რაიონული ცენტრი დამშვენდა ახალი მრავალსართულიანი ადმინისტრაციული სახლებით. სამრეწველო საწარმოებით, ჩაის ფაბრიკებით. გაიზარდა მოსახლეობის რაოდენობა.

მოსახლეობის აღწერის შედეგებს დიდი მნიშვნელობა ექნება რაიონის დღევანდელი სახის ნათლად წარმოდგენისათვის, მისი მომავლისათვის. ამიტომ არის, რომ ყველა მოქალაქე, პატრიოტული, საბჭოთა, პროფკავშირული და კომკავშირული ორგანიზაციები გულმოდგინედ ეხმარებიან აღმწერებს, რომ აღწერაში არ გამორჩეს არც ერთი საბჭოთა მოქალაქე, რაიონისა და სოფლის მცხოვრები.

კარგი მუშაობით გამოირჩევიან ქალაქის, კახათისა და ცაიშის სააღწერო განყოფილებები.

ასობით აგიტატორი ქალაქისა და სოფლის მცხოვრებლებისათვის ფართო ახსნა-განმარტებითს მუშაობას ეწევა.

მეშახტეთა ქალაქში

მოსახლეობის უკანასკნელი აღწერის შემდეგ მეშახტეთა ქალაქში — ტყიბულში დიდი ცვლილებები მოხდა.

ჩვენ ს. ორჯონიკიძის სახელობის შახტის მუშათა დასახლების უბანში ვართ. თხუთმეტი წლის წინათ ეს მიდამოები უკაცრიელი იყო. წაბლნარით დაბურული ხეობის მყუდროებას მხოლოდ მთის პატარა მდინარის ხმაური არღვევდა. ახლა აქ რესპუბლიკის ერთ - ერთი მძლავრი შახტია აგებული. ვიწრო ხეობაში მშენებლებს 24 მრავალსართულიანი სახლი ჩაუმწკრივებიათ, მოასფალტებული გზები გაუყვანიათ, ქუჩები გაზონებით დაუმშვენებიათ.

ტყიბულში აღწერის პირველმა დღეებმა ცხადყო, რომ მეტი ქვანახშირისათვის მებრძოლი ადამიანები არა მარტო გამრავლებულან, არამედ მთლიანად შეცვლილან, გაზრდილან.

აი, აღმწერები ცნობილი სამოელის ივ. ორჯონიკიძის ოჯახში არიან. ეს ახლადშექმნილი ბედნიერი ოჯახია. იგი ოთხი სულისაგან შედგება. ივ. ორჯონიკიძემ უკანასკნელი ათი წლის მანძილზე განვლო ზრდისა და დავაჟკაცების გზა. მან წარმოებისაგან მოუწყვეტლად დაამთავრა მუშა ახალგაზრდობის საშუალო სკოლა და ამჟამად საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის დაუსწრებელი განყოფილების სამთო ფაკულტეტზე განაგრძობს სწავლას. ამ დღეებში ნოვატორი მეშახტე, ქვანახშირის მონგრევის ოსტატი უბნის უფროსად დააწინაურეს.

აღწერა წარმატებით გრძელდება.

ვ. ციბრეკიძე,
„კომუნისტის“ საკ. კორ.

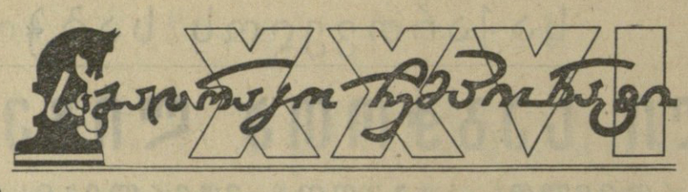

ბ. სპასკი — ტურნირის ლიდერი

უძლიერესთა ბრძოლა ჭადრაკში დღითიდღე საინტერესო ხდება. 18 იანვარს გაიმართა ჩემპიონატის მეექვსე ტური.

მაყურებელთა საერთო მოწონება დაიმსახურა გროსმაისტერ ბ. სპასკის გაბედულმა და კომბინაციურმა თამაშმა ნ. კროგიუსის წინააღმდეგ. დასაწყისში ნ. კროგიუსმა გროსმაისტერს რამდენადმე გაუსწრო ფიგურების განვითარებაში, მაგრამ ამას ბრძოლაში არსებითი გარდატეხა არ შეუტანია. მოწინააღმდეგეებმა როკი სხვადასხვა მხარეზე გაკეთეს და ერთდროულად დაიწყეს შეტევა მეფის პოზიციებზე.

რთულ მანევრირებულ ბრძოლაში ბ. სპასკიმ ხელსაყრელი პოზიცია მიიღო. რამდენიმე ფიგურის გაცვლის შემდეგ გროსმაისტერმა საშამათო ქსელი შექმნა და 38-ე სვლაზე გამარჯვების მიაღწია. ბ. სპასკის წარმატებას მაყურებლები ერთსულოვანი ტაშით შეხვდნენ.

საინტერესო იყო აგრეთვე ა. ნიკიტინისა და ს. ფურმანის შეხვედრა. სიცილიურ დაცვაში ს. ფურმანმა ახალი გაგრძელება გამოიყენა და პაიკი მოიგო. ა. ნიკიტინი ცდილობდა კონტრთამაში შეექმნა, მაგრამ უშედეგოდ. მალე ს. ფურმანმა მეორე პაიკი მოიგო და პარტია თავის სასარგებლოდ დაამთავრა.

მეექვსე ტურში ოსტატი ა. ლუტიკოვი თამაშობდა სსრ კავშირის ჩემპიონის მ. ტალის წინააღმდეგ. ა. ლუტიკოვმა ორიგინალურად გათამაშა პარტიის პირველი ფაზა და მოწინააღმდეგის ცენტრში სუსტი პაიკი შეუქმნა. თამაშის შემდგომი ეტაპი ამ პაიკისათვის ბრძოლის ნიშნით წარიმართა. რამდენიმე ფიგურის გაცვლის შემდეგ მდგომარეობა გამარტივდა და 36-ე სვლაზე პარტია ყაიმით დამთავრდა.

ასეთივე შედეგი იქნა ფიქსირებული ი. იუხტმან-ე. გუფელდის, ლ. პოლუგაევსკი-ი. ავერბახისა და მ. ტაიმანოვ-დ. ბრონშტეინის პარტიებში.

ვ. კორჩნოისა და ბ. გურგენიძის ორთაბრძოლა ხასიათდებოდა შეუპოვრობით. ბ. გურგენიძემ, რომელმაც შავებით ნიმცოვიჩის დაცვა აირჩია, დებიუტიდან ცენტრში სუსტი პაიკი მიიღო. გროსმაისტერმა ბრძოლა ძირითადად ამ პაიკის მოსაგებად წარმართა და მიზანსაც მიაღწია. პარტია გადაიდო ვ. კორჩნოისათვის მოსაგებ მდგომარეობაში.

ე. გელერს 2 ზედმეტი პაიკი აქვს რ. ნეუმეტდინოვთან გადადებულ პარტიაში. რ. ხოლმოვ-ე. ვასიუკოვის გადადებულ პარტიაში პოზიცია დაახლოებით თანაბარია. პ. კერეს- ტ. პეტროსიანის პარტია უკანასკნელის ავადმყოფობის გამო არ შემდგარა.

გუშინ მოეწყო გადადებული პარტიების დამთავრება.

ღრმა ანალიზის შემდეგ გამოირკვა, რომ ბ. გურგენიძის მოწინააღმდეგეს ა. ნიკიტინს მეხუთე ტურის გადადებულ პარტიაში დამარცხებისათვის თავის დასაღწევად საჭირო კონტრთამაში აღმოაჩნდა. ამიტომ მოწინააღმდეგენი ბრძოლის განუახლებლად ყაიმზე შეთანხმდნენ.

მეორე გადადებულ პარტიაში ბ. გურგენიძეს გროსმაისტერ ვ. კორჩნოისთან პაიკი აკლდა, ამასთანავე პოზიციაც უარესი ჰქონდა. ვ. კორჩნოომ ეს უპირატესობა კარგად გამოიყენა და 65-ე სვლაზე გაიმარჯვა.

გროსმაისტერმა პ. კერესმა ორი გადადებული პარტიიდან პირველობას გათამაშების ცხრილში 1 ქულა ჩაიწერა — მოიგო შეხვედრა ლ. პოლუგაევსკისთან და დამარცხდა ნ. კროგიუსთან.

ე. გუფელდ-მ. ტაიმანოვის გადადებული პარტიის განახლებისას ე. გუფელდი არაზუსტად თამაშობდა, რამაც კიდევ უფრო განამტკიცა გროსმაისტერის პოზიცია და 68-ე სვლაზე გაიმარჯვა. ამრიგად, პირველ ხუთ ტურში ბ. სპასკისთან ერთად მ. ტაიმანოვმა 3,5 ქულა შეაგროვა და მოიპოვა თბილისის პიონერთა და მოსწავლეთა სასახლის მიერ დაწესებული პრიზი.

გროსმაისტერ ე. გელერს დასამთავრებელი ჰქონდა 2 პარტია. მან ზუსტად გამოიყენა მატერიალური უპირატესობა რ. ნეუმეტდინოვთან და გაიმარჯვა, ხოლო მეორე პარტია წააგო ა. ლუტიკოვთან.

რ. ხოლმოვ-ე. ვასიუკოვის, რ. ნეუმეტდინოვ-ლ. პოლუგაევსკისა და ი. ავერბახ-ი. იუხტმანის პარტიები ყაიმით დამთავრდა.

6 ტურის შემდეგ ჩემპიონატის ლიდერია ბ. სპასკი, რომელსაც 4,5 ქულა აქვს.

დღეს გაიმართება მეშვიდე ტური.

ა. ფალავანდიშვილი,
შეჯიბრების მთავარი მსაჯი.

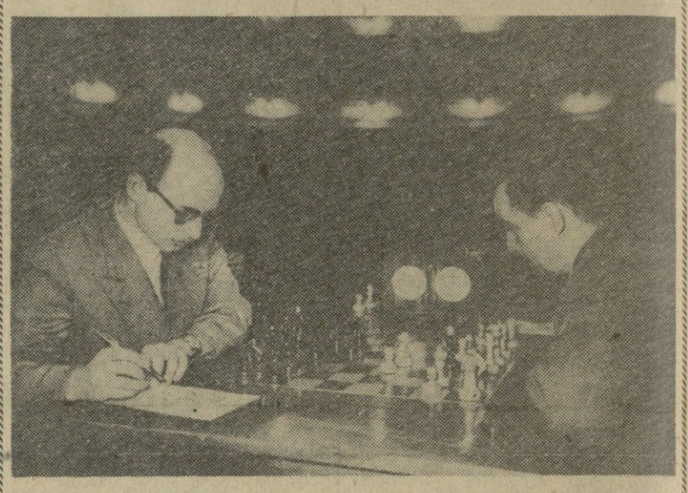

სურათზე: გროსმაისტერების დ. ბრონშტეინისა და მ. ტაიმანოვის შეხვედრა.

ფოტო კ. კრიმსკისა.

ხარაჩოები ჩამოხსნილია...

კუთაისი. (საკ. კორ.). არასოდეს არ უნახავს ქუთაისს საბინაო და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო მშენებლობის ასეთი გაქანება, ასე ფართო მასშტაბი და ასე ჩქარი ტემპი. ახალი წლის დღეებში ხარაჩოები ჩამოხსნეს ათობით დიდ საცხოვრებელ სახლს.

ავტომობილმშენებელთა დაბაში დამთავრდა 1.740 კვადრატული მეტრი საერთო ფართობის ორი დიდი საცხოვრებელი სახლის მშენებლობა. ქალაქის მშრომელებმა ახალი მრავალსართულიანი სახლები მიიღეს სტალინის, გორის, სოხუმის, ნინოშვილის, სტალინირის, წულუკიძის ქუჩებზე, ლენინის პროსპექტზე.

დამთავრდა მანქანათმშენებელთა 33-ბინიანი ოთხსართულიანი საცხოვრებელი სახლი სტალინისა და ნინოშვილის ქუჩების კუთხეში, 48-ბინიანი სახლები „საქენერგოს“ და „მეტალოსბიტის“ მუშაკებისათვის, გორის ქუჩაზე. ახალი საცხოვრებელი სახლები მიიღეს ბარიტის ქარხნის მუშა-მოსამსახურეებმა, ქალაქის მედიცინის მუშაკებმა, სპეციალური საკონსტრუქტორო ბიუროს თანამშრომლებმა, ფეიქრებმა, მკერავებმა და მეავეჯეებმა.

გარდა ამისა, ახალი წლისათვის საკუთარ სახლებში გადავიდა ინდივიდუალურ ბინათმშენებელთა ორასამდე ოჯახი.

ხარაჩოები ჩამოხსნილია... ბევრი სახლი აშენდა, მაგრამ კიდევ უფრო ბევრი აშენდება ახალ — 1959 წელს.

რესპუბლიკის მეორე ინდუსტრიული და კულტურული ცენტრის მშრომელები ახალ შვიდწლედში დამატებით მიიღებენ 60.900 კვადრატულ მეტრ საცხოვრებელ ფართობს.

ს. ორჯონიკიძის ძეგლი კოლმეურნეოგაში

მახარაძე. (საკ. კორ.). სოფელ შრომის კოლმეურნეობა ღირსეულად ატარებს პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს გამოჩენილი მოღვაწის ს. ორჯონიკიძის სახელს. კოლმეურნეებმა გადაწყვიტეს ს. ორჯონიკიძის ხსოვნის უკვდავსაყოფად აეგოთ მისი ძეგლი.

ამ დღეებში საზეიმო ვითარებაში მოხდა ძეგლის გახსნა. სოფლის ცენტრში შეიკრიბნენ კოლმეურნეები, ახლომახლო სოფლების წარმომადგენლები, რაიონის პარტიული, საბჭოთა და სამეწარმოქმედო ორგანიზაციების წარმომადგენლები.

ამ დღეს უკრაინელ კოლმეურნეებთან სოციალისტური შეჯიბრებისა და მეგობრობის 20 წლისთავთან დაკავშირებით, კოლმეურნეობის ახალ კანტორაში გაიხსნა მეგობრობის მუზეუმი.

მიმდინარეობს ხელმოწერა

მეორე კვარტალისათვის სახალხო დემოკრატიის ქვეყნების გაზეთებზე და იმ ჟურნალებზე, რომლებზეც კატალოგის მიხედვით ხელმოწერა მიიღება კვარტალურად.

ხელმოწერა მეორე კვარტალისათვის მიიღება 15 თებერვლამდე.

სახალხო დემოკრატიის ქვეყნების დანარჩენ ჟურნალებზე ხელმოწერა მიიღება მომდინარე წლის მეორე ნახევრისათვის.

სახალხო დემოკრატიის ქვეყნების ჟურნალებზე ხელმოწერის შესახებ დაწვრილებითი ცნობების მიღება შეიძლება „სოიუზპეჩატის“ განყოფილებებსა და კავშირგაბმულობის კანტორებში.

„სოიუზპეჩატი“

დაიწყო ხელმოწერა 1959 წლისათვის ახალ სამეცნიერო-საწარმოო პოპულარულ ჟურნალზე „საქართველოს ბუნება“ — საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებულ სატყეო მეურნეობის, ნაკრძალებისა და სამონადირეო მეურნეობის მთავარი სამმართველოს და სრულიად საქართველოს ბუნების დაცვის ნებაყოფლობითი საზოგადოების ორგანო.

ჟურნალი გამოვა თბილისში ორ თვეში ერთხელ, ქართულ და რუსულ ენებზე, წელიწადში ხელმოწერით ღირს 18 მანეთი.

„სოიუზპეჩატი“.

მეტალურგთა კულტურის სახლში

დარბაზი მაყურებელ ვეღარ იტევს. მოუთმენლად ელოდებიან ფარდის გახსნას.

— სცენაზეა ამიერკავკასიის სტალინის სახელობის მეტალურგიული ქარხნის კულტურის სახლთან არსებული სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლი, — აცხადებს კონფერანსიე.

ეროვნული ტანსაცმლით გამოწყობილი ქალიშვილები და ჭაბუკები ასრულებენ სიმღერებს პარტიაზე, სამშობლოზე, კომუნისტურ შრომაზე. წელწვრილი ბიჭები მხოლოდ ფეხის ცეკრებით ეხებიან იატაკს, ქალები ნაზად ირხევიან ნარნარ ცეკვაში. ამ ასკაციან ანსამბლს, რომელიც ძირითადად მეტალურგები არიან გაერთიანებული, დიდი ხნის ისტორია არა აქვს. პირველი კონცერტი მან მხოლოდ დეკემბრის ბოლო რიცხვებში გამართა.

ახლახან ჩამოყალიბდა აგრეთვე ესტრადისა და მინიატურების კოლექტივი, რომელმაც უკვე მოასწრო 20-ზე მეტი კონცერტის გამართვა ქარხნის სამჭროფლებსა და კლუბებში. პარტიის XXI ყრილობის აღსანიშნავად ესტრადისა და მინიატურების კოლექტივი ახალ პროგრამას ამზადებს. მას გათვალისწინებული აქვს ყრილობამდე ამ ახალი პროგრამით მოაწყოს 15 კონცერტი.

ნაყოფიერ მუშაობას ეწევა ქართული დრამატული კოლექტივი. მან ამ დღეებში მაყურებელს უჩვენა ვ. გუნიას პიესა „და-ძმა“.

მეტალურგთა ხშირი სტუმრები არიან რუსთაველისა და გრიბოედოვის სახელობის თეატრები, სანინარული კულტურის თეატრი, საქართველოს ხალხური ცეკვის დამსახურებული ანსამბლი და სხვ. (საკ. კორ.).

რედაქტორი
დ. მჰედლიშვილი

ოს თვალთახედვით

ოპერისა და ბალეტის — ბორის გოდუნოვი (მე-9 აბონ. მე-6 წარმოდგენა ვერა დავიდოვას მონაწილეობით), **გრიბოედოვის სახელობის** — მეექვსე სართული, **სანკულტურის** — ერთი დღე აგარაკზე, **მოზარდ მაყურებელთა ქართული** — დაკარგული ვინაობა (აბონ. № 42, 46., 6 ს.), **მოზარდ მაყურებელთა რუსული** — ძველ ინგლისში (10 ს), **თოჯინების რუსული** — ყურშა (11 ს.).

* * *

რუსთაველის სახელობის — კოჩუბეი ოქტომბერი, **კომკავშირელი, ჭავჭავაძის სახელობის** კლუბი, **საქართველო** (წითელი დარბაზი), **26 კომისრის სახელობის** (მეორე დარბაზი) — ორი თეოდორე, **ამირანი, ილანი, პლეხანოვის სახელობის** კლუბი — ასე იბადება სიმღერა, **სპარტაკი** — თოლიები კვდებიან ნავსადგურში, **თბილისი** — სიყვარული და ცრემლები, **კოლხიდა, კომუნარების ბალი**— მყუდრო ბინა, **26 კომისრის სახელობის** (პირველი დარბაზი), **ოფიცერთა სახლი**— მინდვრის ბულბული, **კიროვის სახელობის პარკი** — არხი, **ყაზბეგი, ძერჟინსკის სახელობის** კლუბი (სახფუნელ), **კოლმეურნე** — მაღლუქი, **გორკის სახელობის** კულტურის სახლი —ადამიანი ადამიანისათვის, **ორჯონიკიძის სახელობის** კულტურისა და დასვენების **ცენტრალური პარკი, სარეწაო კოოპერაციის** კულტურის სახლი — ომის გზებზე, **დიდუბე** — შემთხვევა უდაბნოში.